

Helsingin Työvään Retkeilijät

1967-2017

50-vuotisjuhlajulkaisu

Eila Oranen

**Helsingin Työväen Retkeilijät
50 vuotta**

HTR:n arkisto
Erkki Wikstenin arkisto
Työväen arkisto
Vaahteran-lehti
Uudenmaan Retkiuutiset
Retkeily sanomat
Työväen Retkeilylehti
Retkeilijä

Kuvat:
HTR:n ja Erkki Wikstenin arkisto ellei
toisin mainita

Kannen kuva:
Enontekiö Raattama
Vuontisjärvi ruska-asussa 2012
Arne Wahlström

Sisällysluettelo

Johdantoa.....	2
Helsingin Työväen Retkeilijöiden perustaminen.....	3
Ensimmäinen lapinretki 1969.....	7
Retkisuunnittelua 1969.....	10
Toimintaa 1970-1971.....	11
HTR:n Oma lehti.....	16
TRL:n perustaminen 1971.....	17
Toimintaa 1972-1974.....	18
Retkeilijämerkit ja huippuhullu kiertopalkinto.....	21
Pyöräilyjaosto.....	22
Varkhanmukan osto 1974.....	23
Kurjolahden Stenbacka 1979-1990.....	24
Retkeilypäivät 1983.....	25
Kunniapuheenjohtaja on poissa.....	26
Toimintaa 1993.....	26
Kansainvälinen toiminta.....	30
Kotiseuturetkeilyä.....	32
Toimintaa 2009.....	33
Teematapahtuma Kulosaarenkartanolla 2010.....	34
Muutoksen tuulet alkoivat 2010.....	35
Tulo ja menoarvioita vuosien takaa.....	36
Joulukahveja.....	37
Retkeilytapahtumia vuosien varrelta 1976-2015.....	38
HTR:n ja Helsingin Luonnonystävien yhdistyminen.....	47
Läppäriwiikot Sipoon Kallioniemessä.....	49
Kulttuuritapahtuma.....	50
TRL:n retkeilypäivät Varkhanmukassa 2016.....	51
HTR:n juhluvuoden suunnittelua ja tapahtumia 2017.....	52
Suuret vaikuttajat poistuivat 2017.....	55
Vuosijuhlia 1972-2012.....	57
Maineikkaita retkeilijöitä.....	64
HTR:n toimihenkilöitä vuosien varrelta.....	71
Näissä hetkissä asuu onni.....	72

JOHDANTOA

Helsingin Työväen Retkeilijöiden liikkeellelähtö 50 vuotta sitten on monen sattuman summa. Niiden joukossa on niin henkilökohtaisia kuin yhteiskunnallisiakin tekijöitä. Ilman niitä ja niiden yhteisvaikutusta HTR:n kaltaista retkeilyseuraa ja sen seurauksena valtakunnallisen Työväen Retkeilyliiton syntymistä ei olisi todennäköisesti tapahtunut. Myös kansainväliseen Luonnonystävien internationaaliin NFI:iin liittyminen on heijastusta näistä samoista tekijöistä.

Suuri persoona Helsingin Työväen Retkeilijöiden syntymisen takana on Erkki Wiksten, sanomalehtimies, intohimoinen retkeilijä ja koko sodanjälkeisen politiikan intohimot kokenut yhteiskunnallinen toimija. Suomalainen kansanvalta oli koetuksella niin valtakunnan kuin työväenliikkeenkin toiminnassa. Erkki teki toimittajan työtä valtaosin sosialidemokraattisen lehdistön parissa erilaisissa tehtävissä. Tämä työ toi kokemusta niin kotimaan kuin koko Euroopan politiikasta. Loistava saksan kielen taito oli onnekas seikka sekä Erkin perhe-elämän, että Helsingin Työväen Retkeilijöiden kannalta. Juuri tiukasti kansanvaltaisiin perinteisiin nojaava ja näitä periaatteita myös valtakunnan ja kansainvälisellä tasolla toteuttava toimintayhteisö oli Helsingin Työväen Retkeilijöiden alkuun saattajalle mitä tärkein asia. Erkki Wiksten avasi latua sekä tunturissa että oman aikansa yhteiskunnassa.

Retkeily on ensisijaisesti elämyksellistä liikuntaa, kaikenikäisille sopivaa vapaa-ajan viettoa, elähdyttäviä luontokokemuksia ja samalla myös yhteydessä elämäntapoihin ja kulttuuriin. Seuran perustamisen aikoihin oli alettu kiinnostua myös kuntoliikunnasta ja pian tämänkin toiminnan ympärille syntyi järjestöjä, Kuntoliikunnan Keskusliitto ja Työväen Kuntoliitto kahtia jakaantuneen työväen urheilutoiminnan puolella ja Suomen Latu porvarillisella siivellä. Näiden järjestöllinen kytkös työväen kilpaurheilurakenteisiin ja porvariston semimilitaristisiin arvoihin eivät sellaisenaan olleet Erkki Wikstenin eikä hänen hengenheimolaistensa arvopohjan mukaisia ratkaisuja. Kansainvälisten Luonnonystävien löytyminen toiminta pohjaksi rakentui toimittaja Erkki Wikstenin eurooppalaisen järjestöelämän tuntemukseen ja hänen kielitaitoonsa. Ilman aatteellista, kansanvaltaan ja maltilliseen elämäntapaan perustuvaa näkemystä tätä suurenmoista ratkaisua tuskin olisi löytynyt. Tässä suhteessa Erkki Wiksten osoittautui sinnikkääksi ja voimakkaaksi tiennäyttäjäksi.

Helsingin Työväen Retkeilijät ovat rakentaneet 50-vuotisen toimintansa näille arvoille. Retkeilyn ohella ympäristökysymykset ovat nousseet yhä keskeisemmiksi pohjimmiltaan yhteiskunnallista, maltillisen ja elämyksellisen elämäntavan arvopohjaa edustavalle retkeilyseuralle. Harmillista todeta, että virallinen Suomi ei ole tähän arvopohjaan herännyt eikä sanottavasti tue kilpa- ja huippu-urheilun ulkopuolelle sijoittuvaa kansalaisjärjestötoimintaa sen yhteiskunnallisesta merkityksestä huolimatta.

Myös Euroopan Unioni on juuri parin viime vuoden aikana lakannut tukemasta kansainvälisiä ympäristöjärjestöjä etsien vaihtoehtoja vastausta markkinaehtoisista ja markkina-alisteisista ratkaisumalleista. Elämme tuntemattomaan johtavan murroksen aikaa.

Seuran 50-vuotistaival osoittaa, että demokratiaa elämäntapana voidaan toteuttaa myös retkeilyn, liikunnan, kulttuurin ja niitä tukevan yhteiskunnallisen näkemyksen muodossa. Erkki Wikstenin liikkeelle laittama perintö elää.

Ilpo Rossi

HELSINGIN TYÖVÄEN RETKEILIJÖIDEN PERUSTAMINEN

HTR:n varsinainen isä Erkki Wiksten kirjoitti myöhemmin artikkelissaan näin:

HTR:n alku oli aate ja ajoitukset kohdallaan, kiinnostus ja halu tehdä jotain yhdessä kuntonsa puolesta ja että seura olisi vastapaino jo olemassa oleville retkeilyseuroille, jotka kaikki olivat ns. porvariseuroja joita Työväenliikkeen jäsenet eivät voineet tuntea omikseen.

Syksyllä 1967 tapasin Helsingin Työväentalonnurkalla Matti Suoniemen, johon olin tutustunut jo pojankloppina, hän oli nyt TUK:n Helsingin piirisihteerinä ja rauhoitti urheiluvamman mäkiihyppääjänä.

Jotakin taas nalkuttaaksemme aloimme ihmetellä sitä, että miksi ihmeessä meillä kaiken pitää olla urheilua ja salonkitanssia tai shakinpeluuta. Tiesimme, että muutamissa muissa maissa on työväen omia retkeilyjärjestöjä, isojakin, mutta meillä ei pienen pienintäkään.

Päättelimme, että syy on siinä, ettei kukaan ole perustanut meille Työväenliikkeen retkeilyjärjestöä! Jos ei kukaan vielä, miksei me nyt?

Jätettiin uhoamatta ja aloitettiin varovaisesti. Avuksi lähtivät muiden muassa Sirkka ja Aulis Joki Puistolän urheilijoista sekä pitkälelinen Pirjo Mikkonen. Aluksi tehtiin koe - järjestettiin metsäretki, vaellettiin Espoon Solvallasta Pirttimäkeen – ja yllätettiin kun mukaan lähti 39 henkeä.

LÄHTIESSÄ OTIN MAASTA RUSKAISEN VAAHTERANLEHDEN JA SANOIN, ETTÄ JOS TÄSTÄ SEURA SYNTYY, TÄSSÄ ON VALMIS TUNNUS!

Ja se lehti on sitten HELSINGIN TYÖVÄEN RETKEILIJÄT ry:n merkinä ollut alusta asti!

HTR perustettiin Helsingin Työväentalossa 9.11.1967. Perustajaisiin kutsuttiin ihmisiä näin kuuluvalla kirjeellä, jossa tekstiä somisti – tietenkin – vaahteranlehti.

Arvoisa tämän kirjeen vastaanottaja, joita on vähän ja nekin valittuja!

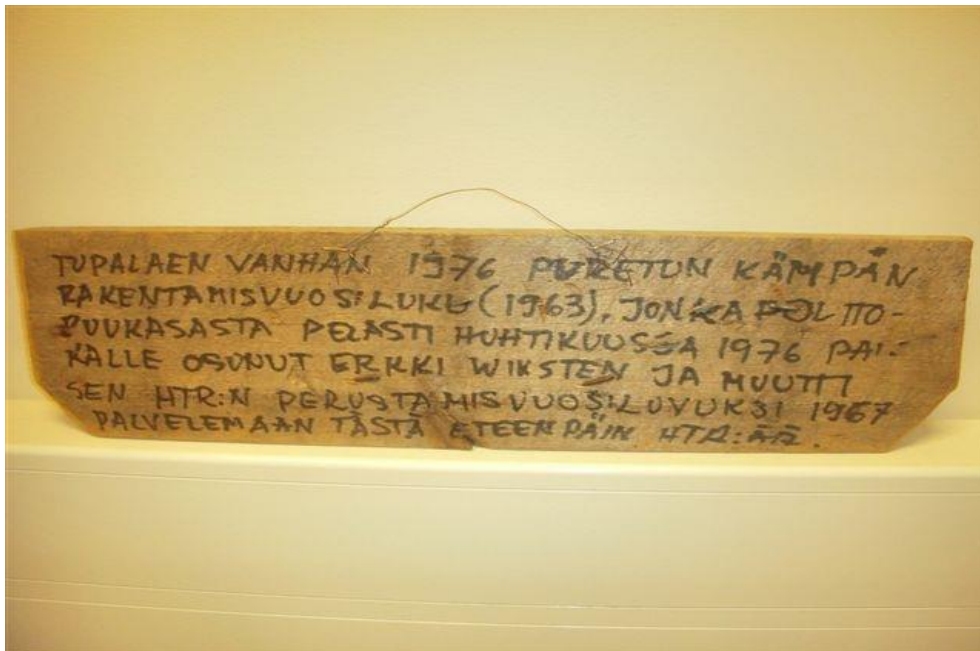
Ennen kuin luet tämän kirjeen, peruuta kaikki torstai-illaksi sopimasi menot. Sinut on nimittäin katsottu sopivaksi sellaiseen valikoituun seuraan, jolla on tarkoitus torstai-iltana perustaa Työväenliikkeen piiriin jotakin sellaista, jota aikaisemmin ei ole ollut. Torstaina 9.11.klo 18.30 HTY:n uudenpuolen neuvotteluhuoneessa (jos et tiedä, kysy poliisilta, tai talon vahtimestarilta tai ravintolan tarjoilijakin tietävät mutta tule selvin päin) perustetaan TUK-lainen retkeilyseura. Kun noudatat tätä ainoata kutsua, historia mainitsee Sinut vuosisatoja tästä eteenpäin tuon seuran perustaja jäsenenä. Yhden kivan kansalaispiiriin valtuuttamana. Erkki Wiksten.

Kutsua noudatti 17 henkeä ja seura perustettiin. Tapahtuman jälkeen juotiin kahvit ja joku sanoi, että kun näitä samanlaisia seuroja tulee useita, perustetaan Työväen Retkeilyliitto.

Liitto syntyi vuoden 1971 lopulla. Yhdistysrekisteriin se tuli 1972 alkuvuodesta.

HTR:n perustajajäseniä ovat olleet:

Hilkka Korhonen, Eija Jakowlev, Veikko Kuru, Yrjö Eloranta, Pirjo Mikkonen, Mauri Viljanen, Matti Suoniemi, Pekka Saarelainen, Keijo Näsi, Akseli Valta, Alpo Salmela, Pauli Verho, Keijo Lahtinen, Erkki Wiksten, Anita Wiksten, SirkkaMaija Joki ja Aulis Joki.

Tupalaki on Lemmenjoen kansallispuiston alueella, lähellä Norjan rajaa.

Työväki-sana päätettiin sisällyttää seuran nimeen, jottei jäisi kyselemistä ja epäselvyyttä siitä, mikä kuppikunta se tämä uusi seura olisi! Samaan aikaan Matkailijayhdistyksellä, joka oli ottanut sisäänsä Suomen Retkeilyliiton ja Suomen Ladun, oli arvovaltaista siitä, kumpi oli oikeutettu käyttämään ohjaajan oranssin väristä anorakkia.

Joukossamme oli useita kunnan työntekijöitä, jotka lausuivat inhonsa siitä, että joutuisivat pitämään vapaa-aikanaankin oranssin väristä työpukua kaupungin retkiä ohjatessaan. Tämä oli vaatimuksena Ulkoilu- ja urheiluvirastolla.

Otimme omaksi väriksemme sattumalta silloin esillä olleen, mutta myöhemmin muotiväriksi tulleen vihreän.

Erkki Wiksten

Silloin ei vielä tiedetty, että Itävallan veljesjärjestön Bruno Kreisky joskus kutsuisi työväenliikkeen retkeilyväkeä työväenliikkeen "vihreiksi keuhkoiksi".

Helsingin Työväen Retkeilijät lähti liikkeelle kahden tunnuksen, vaahteralehden ja vihreän anorakin, sekä 17 jäsenen innostuksen voimalla.

Oranssista anorakista ei silti päästy eroon. Monet vuodet seuran alkuaikoina järjestettiin Helsingin kaupungin Ulkoiluviraston toimeksiannosta ns. kaupungin retkiä, jolloin helsinkiläisiä kuljetettiin busseilla retkimaastoon, ulkoiltiin ja tultiin samoilla busseilla takaisin. Retkillä piti olla seuran järjestämiä oppaita ja niiden yllä kaupungin kullekin retkelle luovuttama oranssin värinen anorakki. Lisää vastenmielisyyttä aiheutti etenkin tyttöjen keskuudessa se, että anorakkien pesemisestä ei pahemmin huolehdittu.

ENSIMMÄISIÄ KAUPUNGINRETKIÄ

HTR järjesti ensimmäisen retken 1968. Metsäpolku syntyi Ollilan tilan ja Raittiusliiton liittokodin välille. Sammalikkoon iski moni jalka ja polku oli valmis. Väkeä oli satoja. Muuan naisenkin hameessaan ja helmet kaulassaan teki taivalta, kunnes istahti huoahamaan. Aulis Joki kävi kysymään, että miten sujuu. Nainen selitti, että hän on liikapainostaan päästäkseen paastonnut kaksi viikkoa ja nyt lähtenyt metsälenkille. Nainen arveli paaston vieneen vähän voimia. Aulis kouraisi eväslaukustaan kourallisen palasokeria, työnsi ne naisen suuhun ja kaatoi termospullosta kahvia perään, lausuen samalla:

”Ennen kuin tämä on mennyt kurkusta alas, ette astu askeltakaan!”

Naisen lähdettyä liikkeelle vauhti oli niin kova, ettei tahtonut perässä pysyä. Tästä opimme, että aliravittuna ei pidä lenkille lähteä.

Noina kaupunginretkien vuosina järjesti HTR yhdessä Sipoon Samoilijain kanssa Korpivaelluksen nimen saaneen vaelluksen halki Sipoon korpien Herttoniemen tienoille. Tämä monena vuonna järjestetty retki oli aika rasittava - pituutta kertyi reitille ehkä kolmisen peninkulmaa.

Kerran taas Korpivaelluksella eräällä Sipoon polulla minulle ja Leena Seppälälle sattui; joku osanottajista sanoi, että vähän matkaa jäljessä tulee vanhanpuoleinen mies, joka hidastaa oudosti vauhtiaan, olisikohan silla vaikeuksia. Menin katsomaan, mitä sille vanhan puoleiselle miehelle kuuluu, ehdin muutaman polunmutkan mennä, kun esiin marssi seuratoverimme Hugo L Mäkinen. Kysyin, miksi hän oli vastakarvaan mennyt, Hugo L naurahti, ettei tarvitse enää etsiä, hän oli pidätellyt vähän vauhtiaan päästäkseen polun oheen hoitelemaan yksityisluontoista asiaa.

He kävelivät Leenan luo, Leena tarjoili heille helteessä sulaneista voileivistä osan. Siinä samassa säntäsi paikalle reippaan näköinen mies verryttelypuvussaan, iski kankkunsäntänsä tantereeseen, sähähti *”Saatana tätä jalkaani!”*

ja samalla tempaisi irti jalkansa, niin että säären tynkä tuli näkyviin.

Se oli säikähdyttävä hetki, Leena jo kalpeni! Sitten mies sommitteli jalantynkäänsä jonkin siteen, työnsi jalan takaisin proteesiin, nousi ja lähti sanoen

”Eiköhän sillä nyt perille pääse.”

Sipoossa ei tykätty, että sinne tuodaan iso joukko kävelemään metsään. Sain jopa tappouhkauksia asian tiimoilta. Kerran ollessani angiinassa retken jälkeen, tuli äkäinen puhelinsoitto Sipoosta, nainen oli sanonut toivovansa pikaista paranemista, nainen halusi, että olisin terve, kun hän tulee ampumaan haulikolla. Se oli Taasjärven maisemista.

Sen jälkeen aloimme selvittää jokamiehen oikeuksia metsässä kulkemiseen, eroja oli käytöksessä ja sovelluksissa. Ruotsinkieliset maanomistajat olivat paljon tarkempia maittensa kanssa kuin suomenkieliset.

Esimerkiksi kun Mäntsälässä oli tarkoitus taivaltaa pihapiirin halki, kysyimme lupaa isännältä, vastaus oli: *”Perin turhaa sit kyselte, siin sit on maata käveltäväks mut älkäi pellol me...”*

1969

Kaupunginretkiä oli ollut useita. Hiihtoretkien valmistelu oli oikuttelevien sääolosuhteiden vuoksi hankalaa, kun lumi tukki pariin kertaan valmiiksi tehdyt ladut. Ladut tehtiin porukalla, peräkkäin hiihtämällä leveillä suksilla.

Toukokuussa kuljetettiin helsinkiläisiä Vitträskin ja Juusjärven kivikautisille kalliomaalauksille. Retkiä oli myös Mäntsälään, jossa tutustuttiin jääkautiseen pirunpeltoon sekä pitäjän kartanoihin ja Halkian muinaislinnaan. Syksyn retket alkoivat ns. viiden pisteen ulkoiluttamisella, jossa seura miehitti viiden kaupungin ulkoilualuetta, tarkoituksena järjestää liikuntaa niihin tuleville helsinkiläisille.

Syyskuussa järjestettiin n.17 kilometrin metsävaellus Kurjolammelle, tätä useat kiittivät erittäin onnistuneeksi, luonnon ruskaisuus ja sää olivat mitä mahtavin. Lokakuun puolivälissä oli vielä retki Karkkilaan, väkeä oli niin paljon, että Rautaruukista loppui kahvi.

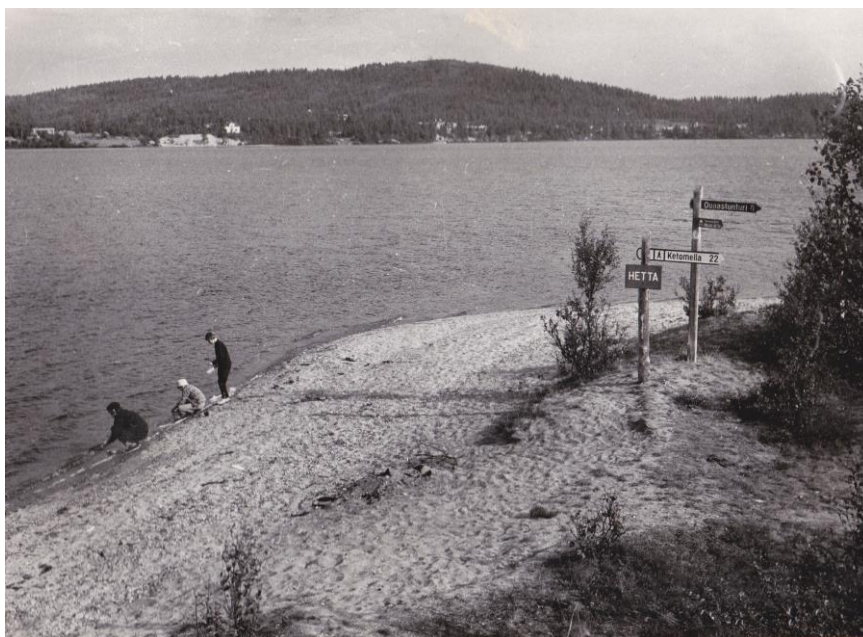
ENSIMMÄINEN LAPINRETKE 1969 HETASTA-PALLAKSELLE

Erkki Wikstenin arkisto

TOIMISSA OLLUT WIKSTEN	
1968-69	mk
433269 JUNAL HKI-ROI 50%	20 35
433270 JUNAL ROI-HKI 50%	20 35
470380-3/5-6 ET RUN 0'30.85	195 10
470387-9 ET RUN 0'61.70	185 10
310584 LEPOPL HKI-RUN	60 -
310583 LEPOPL RUN-HKI	60 -
3196 SEURUEL TIL	5 -
10152 SEURUEL RUN-PALOUS	153 75
3197 SEURUEL TIL	5 -
10153 SEURUEL RAUTALOO-RUN	114 85
PUH. RUN	5 -
22	mk 814 50

Mentiin ensin junalla Rovaniemelle ja linja-autolla Hettaan. Mukana oli liuta lapsia, oppaana ja kaitsijoina Eki, Lemmikki Aniluoto ja "Vaari" Lauri Vilppola, patikoitavaa oli n. 80km. Se oli eräretki yli tuntureiden, yöpymiset olivat teltoissa ja tuntureiden kämpissä.

Hetasta veneellä Ounaksen puolelle.

Pyhäkeronkämpä, upouusi Sioskurunkämpä, Tappurinkämpä ja uusi Hannu-kurunkämpä jossa oli myös jo sauna, Lumikeron yli (ja Warkhanmukan ohi) Nammalakurunkämpä. Sää oli osittain sateinen, tuulinen ja märkä. Vauhtia, vipinää ja ääntä riitti, mukana kahdeksan lasta: Päivi, Maija ja Asko Verho, Terhi ja Jukka Virtanen, Mika Räihä, Pekka Maukonen ja Michael Wiksten. Kaikki olivat iältään kymmenen tai alle. Samalla reissulla pitkäaikainen jäsenemme Lemmikki Aniluoto täytti 50 vuotta, synttärilaulut laulettiin Orotuskeron rinteessä, joka oli vetoisuutensa ansiosta tosi kylmä paikka. "Vaari" Lauri Vilppola oli kertonut lapsille kummitusjuttuja kämpillä ja Hannu-kurun saunassa.

Tositarina kertoo, kun he olivat tulleet tunturin nykyisen Varkhanmukan ohi, ylitetty Lumikero, jo Tappurissa, panimme lapset huilaamaan ison muovin alle ja taas oltiin valmiita jaksamaan eteenpäin, aika kuitenkin riensi, vastaan tuli yöpimeä ja ikävä kyllä vielä ukonilma. Kaikilla lapsilla ei ollut sadetakkia, mutta takittomilla oli valkoisesta muovisäkistä tehty vedenpitävä sadevara. Teltat pystyyn ja painuimme unisille. Aamulla herätessämme olimme märkiä kuin uitetut koirat. Virtasen Jukka huusi: "Mennään kämppään!" Siinä kohdassa tunturirinnettä, johon kartassa oli kirjoitettu "suunnitteilla autiotupa" olikin jo rakennettu autiotupa, jota nykyään kutsutaan

Nammalakurun kämpäksi. Silloin maja oli Nammalkuru, vääntyy kuulemma saamenkielen jänistä tarkoittavasta sanasta Njoammel.

Ruokailu-tapahtuma sujui aina saman kaavan mukaan: Lapsilauma piti niin kovaa meteliä, ettei Lemmikin lempeä ääni kuulunut mihinkään. Homma saatiin järjestykseen huutamalla kaikin voimin ”Turpa kiinni!” johon lapset ihmeissään ”Hei, mitä, mitä nyt”, olivat muutaman sekunnin ällikällä lyötyjä ja vaiti. Lemmikki käytti tilaisuutta hyväkseen sanomalla ”Nyt lapset syömään!”

Eräretkellä mukana oli 12 seuran jäsentä. Lemmikki Aniluoto, Lauri Vilppola ja Erkki Wiksten ohjaajina. Ensikertalaisia Asko, Päivi ja Maija Verho, Terhi ja Jukka Virtanen, Hannu Flink, Mika Rähä, Pekka Maukonen ja Michael Wiksten. Lumikeron huipulla retkeläiset perustivat seuralle Lapinkerhon, joka sai nimekseen Joauhku eli Jouko. Siihen pääsee tehtyään vähintään 30km lapinvaelluksen ja kiivettyään vähintään yhdelle huipulle.

RETKISUUNNITTELUA 1969

Kuvassa: tulentekopaikkaa tarkastelee Erkki Wiksten, Ritva Hietanen, Pekka Flink, odottamassa makkaratulia vas. Lemmikki Aniluoto, Eila Oranen ja Pertti Oranen

Helsingin Työväen Retkeilijät ry suunnitteli 1969 toimintaansa niin, että kuhunkin kaupunginosaan perustetaan seuran jäsenkerho ja sille oma johtokuntansa sekä yksi edustaja kustakin harrastealasta. Samaan aikaan alkoi myös tiivis ohjaajakoulutus, josta selviytyneet toimisivat eri harrastusten ohjaajan tehtävissä. Vuosikokouksessa katsottiin, että 100 % korotus jäsenmäärässä olisi näin ollen mahdollista. Jäsenmäärä nousisi toiselle tuhannelle.

Seuran pääharrastus olisi tietenkin retkeily. Samana vuonna oli suunnitelmissa myös vaelluksien järjestäminen muillekin paikkakunnille, esimerkiksi Lahteen, Keravalle ja Haltille. Mikäli suunnitelmat toteutuisivat, tuli etsiä sopivia muotoja yhteisen retkeilytoiminnan aikaan saamiseksi.

Kerhotoiminta oli myös jo kovassa käytössä, olihan perustettu jo monta harrastekerhoa.

Meneillään oli ensiapukurssi, jossa osallistujia oli n. 40. Suunnistuskurssi oli myös tulossa, näin meillä oli jo eväitä edessä olevaa ohjaajakerhon alkua varten.

Yhteys jäsenistöön pidettiin kiertokirjeiden välityksellä entiseen tapaan. Seuran jäsenlehti Vaahteranlehti julkaistiin edelleen ja myös Suomen Sosiaalidemokraatin seurantoimintapalstoilla ilmoitettiin tapahtumista.

Seuran olemassaolon pitäminen yleisessä tietoisuudessa tapahtui parhaiten osallistumien kautta ja esiintymällä HTR: laisena. Seuramme keskuudessa vallitsi kiva henki, se oli osoitettava muillekin, tulkoon siis HTR:stä iso, olkoon se edelleen toveripiiri jossa toinen auttaa toistaan, olkoon siinä edelleen hyvä henki ja tietäköön koko maa, että Helsingin Työväen Retkeilijät ry on POP - ja että siitä sietää ottaa esimerkkiä, esimerkiksi perustamaan samanlaisia seuroja muillekin paikkakunnille.

TOIMINTAA 1970-1971

HTR keskittyi toimintavuotena jo vakiintuneisiin käytäntöihin ylläpitäen retkeilyä kaikissa muodoissa.

Johtokunnan tehtäväksi annettiin yhdessä TUK:n kanssa ryhtyä hankkeeseen tekemään viikonloppuretkiä vaikkapa Ilomantsin erämaihin.

Kaupungin retkiä hoidettiin sitä mukaa kun niitä annettiin hoidettavaksi ja osallistuimme ainakin yhdelle laturetkelle.

Itä-Helsingistä lähtevä laturetki, retken vetäjinä Erkki Wiksten ja Birger Käcklund

Johtokunta ryhtyi suunnittelemaan uutta jäsenkirjaa, joka samalla olisi eräänlainen useampikielinen retkeilypassi. Pidettiin yhteyttä TUK:n muihin retkeilyseuroihin, etsittiin yhteistyömahdollisuutta, pyrittiin tukemaan uusien seurojen perustamisessa joka johtaisi mahdolliseen liiton perustamiseen.

Ohjaajakerhon hoidossa oli kaupungin retket. Ohjaajakerho jatkoi ohjaajakoulutusta ja otti syksyllä ohjelmaan TUK:n retkeilyohjaajakurssin suorittamisen, sekä laati normit, jonka mukaan voidaan ohjaajaksi hyväksyä pätevyysperusteiden mukaisesti ohjaajakurssin suorittaneet.

Lapinkerho Joauhu antoi ohjeita ja apua yksittäisille matkaajille ja auttoi varusteiden hankinnassa sekä matkojen järjestämisessä. Sekä järjesti ainakin kahdesti vuodessa ryhmämatkan Lapin maisemiin.

HTR pyrki alkavan vuoden aikana rikastumaan ja menestymään, ottamalla jäsenekseen jokaisen pyrkijän ja värväämään mukaan itse teosta tavatun ulkoilijan taikka retkeilijän. Satamalaitokselta tuli peräti 30 jäsentä kertaheitolla. Eläkeläispiirejä pyrittiin myös pyytämään mukaan

Kaupungin ohjattuja retkiä tehtiin useita. Olimme myös mukana Urheilu ja Ulkoiluviraston aloitteesta järjestämässä kunto/maaottelukilpailuja Tallinna-Helsinki sekä Suomi-Ruotsi kilpailua 1.5–30.9.1971 välisenä aikana.

Tapahtuman suojelijaksi oli pyydetty Tasavallan Presidentti Urho Kekkosta. Hän suostui erittäin mielellään. Erkki Wiksten oli Helsingin Työväen Retkeilijöistä, TUK:n edustajien kanssa Presidentinlinnassa asiaa hoitamassa.

Toisen varsinaisen toimintavuoden jälkeen todettiin, että HTR oli siirtynyt pienten seurojen piiristä keskisuuriin. Seuran johtokuntaan kuului puheenjohtaja Erkki Wiksten, varapuheenjohtaja Aulis Joki, sihteerit Keijo Näsi ja Eija Jakovlew, rahastonhoitaja Anitta Wiksten, TUK:n kuntoliikuntaosaston sihteerinä toiminut Helena Nieminen sekä Jorma Pietarinen. Seuramme johto oli toiminut samalla TUK:n Helsingin piirin kuntoliikuntajaostona.

Seuramme perustamiseen jälkeen vuoden -68 vaihteessa oli jäseniä 75 ja vuoden -69 lopussa jäseniä oli 191. Vuosikokouksen aikaan 200, seuraavan vuoden vaihteessa jäseniä oli 332. Sitten ei suoritettu jäsenhankintaa vähään aikaan, koska hallintaan ei ollut mahdollisuutta, varsinkin nuorten kohdalla, joita oli ainakin puolet ja lisää hakemassa. Seuraa suurennettiin vasta uudelleenjärjestelyiden kautta.

Jäsenistöön pidettiin yhteyttä kiertokirjeillä, puhelimella ja sekä jäsenlehti Vaahteranlehdellä. Osan kiertokirjeistä jakoivat Anne ja Mikael Wiksten suoraan kotiosoitteisiin. Seuran lehti ilmestyi neljä kertaa vuodessa. Lehden mainostentutuotto oli kattanut niin paljon, että julkaisemisesta ei koitunut menoeriä.

Edustustehtävät

Piiritoimikunnassa oli seuramme varapuheenjohtaja Aulis Joki. Piirin kuntoliikuntajaoston tehtävät oli hoitanut seuramme johtokunta sille annetun tehtävän mukaisesti. Piirin nuorisajaostossa oli SirkkaMaija Joki, edustaen sekä Puistolan Urheilijoita, että HTR:ää. Helsinki-Tallinna - kuntokilvan järjestelytoimikunnassa olivat HTR:stä Kalervo Löfberg, Kaimo Koponen ja Erkki Wiksten. Viimeksi mainittu kuului lisäksi tiedotustoimikuntaan. Sos.-dem puolueen luonnonsuojelun työryhmään. Ryhmä antoi myös lausuntonsa eduskunnassa olevasta ulkoilulakiesityksestä.

Seura sai lahjoituksena kaupungilta 360mk toiminta avustukseen ja vuoden lopulla saimme Kunnan keskusliitolta 150mk, Elanto oli lahjoittanut kaksi kompassia ja jääkiekkjoukkueelle pusakka kankaan.

TUK:n liittojuhla

HTR osallistui Työväen Urheiluseurojen Keskusliiton liittojuhlille Porissa. Liittojuhlien kilpailutilaisuuksiin ottivat osaa seuramme nuoret. Seurassa oli silloin nuoria n. 150

TUK:n juhlilla oli juhlakulkue, jossa kannettiin seurojen lippuja. HTR:lla oli oma lippu kulkueessa mukana. Toini Paajanen oli juuri saanut lipun valmiiksi ommeltua.

Lippu on ollut siitä lähtien aina juhlapaikalla tai muissa kunniatilaisuuksissa korostaen HTR:n olemassa oloa.

Samoillen Ruotsia vastaan

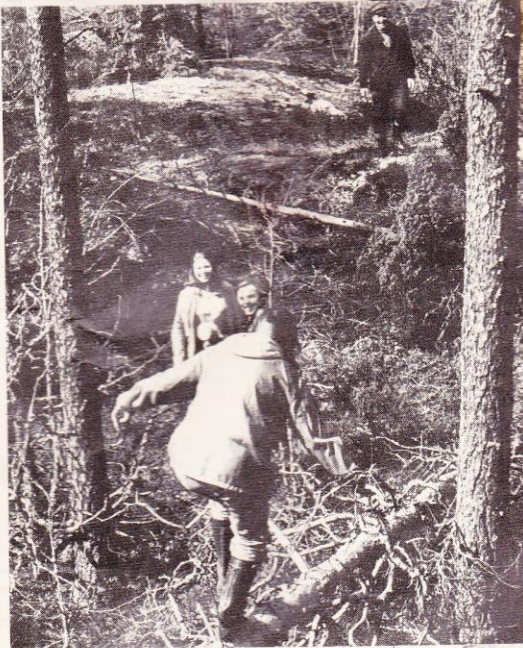
Helsingin Työväen Retkeilijät avasi mukavasti Suomi—Ruotsi kuntomaaottelun pistetilit järjestämällä ns. kaupungin retken Mäntsälän korpiin heti 2.5. Maassa oli vielä melkoisesti lunta, mutta puolentoista penikulman metsävaellus sujui muutamien tuntien "haponoton" jälkeen loppuviivalle saakka. Retkelle osallistui helsinkiläisiä neljä bussilastia eli 185.

HTR järjesti myös sen kaupungin retken, joka samalla oli kaupunkioittelu Helsingin ja Hyvinkään kesken. Helsinki voitti numeroin 215—109. Reitti kulki Hyvinkään Usmin ja Paarijoen luonnonkauniissa maisemissa. Matkaa oli 16 km ja vaelta- ja joutui paikka paikoin ottamaan rinnettä ylös ja toista alas melko jyrkästikin. Lopuksi oli tilaisuus uida Sveitsin uimalassa.

Kesäkuun 6 pnä HTR:llä oli korpivaellus Sipoosta Helsinkiin yhdessä TUK:hon kuuluvan Sipoon Samoillijain kanssa. Retkelle, joka on Seitsemän veljeksien vaelluksen kaltainen, osallistui lähes 100 henkeä. Osanottajat saivat lunastaa suorituksensa päätteeksi korpivaelluksen hihamerkin. Tämä retki on ensimmäinen sarjassa, jonka TUK:n retkeily- ja kuntoliikuntajaosto on pannut alulle. Tarkoitus on, että eri seurat joko yhdessä tai yksin järjestävät paikkakunnallaan vastaavan metsävaelluksen, jolla on mittaa vähintään 25 km. Tarkoitus on, että tästä vaelluksesta, jonka tapahtumajärjestäjä määrää itse, tulee jokavuotinen perinne. Seura, joka saa tällaiselle järjestämälleen metsävaellukselle mukaan sata henkeä, saa tunnustukseksi TUK:n viirin.

Jään ja tytön kauneutta! HTR:n järjestäessä metsäretken Mäntsälään, oli maassa vielä lunta ja kallioissa tällaisia jääholvikkoja. Yksi työstä pantiin jään aukkoon lisäkaunistukseksi valokuvauksen ajaksi. Naiset ensin, vaikka jään rakoon.

— Meinaatteks te tehdä niille siitä sillan, kysyy HTR:n ohjaajakahon sihteeri Keijo Laiho, kun Ritva Hietanen, Pertti Oranen ja Pirjo Mikkonen innostuvat kaatunut puunrunkoa pitkin kulkemaan rotkon yli. Sellaiset pyydykset ovat metsäretken suunnittelijoilta kiellettyjä. Kaiken tulee olla mahdollisimman riskivapaata.

"Parta-Nieminen" on tehnyt tulet ja paistaa Helenansa kanssa makkaraa. Pekka Flink saa samalla lämpimäistä ja pikku Arja juo jo makkaran synnyttävää janoa sammuksiin. Pikku Arja on metsäretkillä jo vanha tekijä, ei ole vielä kansakouluikä, aivan täynnä, mutta retkeilyvuosia takana silti jo kolme.

HTR:llä on oma harrastusmerkkinsä, jonka kultaseppä Aarno Nieminen on suunnitellut. Merkin sai kuparisena suoritettuaan 500 pistettä, hopeisena 2000 pistettä ja kultaisena 5000 pistettä. Merkin tarkoitus oli tarjota jäsenille liikuntatavoite, jollaisten mittapuuksi jokainen tarvitsee taistelussa itseään vastaan. Merkissä on vaahteranlehti muistuttamassa seuran perustamisesta. Merkin saajista pidettiin kirjaa.

Hiihtokilpailuja

HTR osallistui Puistolan Urheilijoiden sekä Rajakylän TUK:n Uudenmaan alueen viestihiihtokilpailuihin joissa oli HTR:n nuoria 30-40 osallistujaa. Rajakylässä oli HTR:llä neljä joukkuetta. Joukkueessa oli paljon alaikäisiä, kukaan ei ollut täyttänyt 15 vuotta, silti hiihtivät 16-18 vuotiaiden sarjoissa. Tavoitteena ei ollut voitto, vaan osallistuminen.

Yleisurheilun maastajuoksukilpailut olivat toukokuun 10pv Hirvenpäässä, johon osallistui 39 nuorta. Kilpailuja oli myös Pirkkolassa, Oulunkylässä ja TUK:n Helsingin piirin yleisurheilumestaruuskilpailut olivat Tapanilassa, jossa HTR sai piirimestaruuden tyttöjen 14v sarjassa. Viesti 4x100m Tarja Lehtinen, Hannele Flink, Anne Wiksten ja Maija Kettunen.

Kurssitoiminta

Seuran piirissä oli meneillään parhaillaan ensiapukurssi, osanottajia 12. Kurssin vetäjänä oli terveyssisar Paula Halinen. Kurssi jatkui harvaan tahtiin, jotta kaikilla on mahdollisuus olla mukana.

Valokuvauskerho

Erkki Wikstenillä oli käytössä oma pimiö, jossa hän valmisti omia ja muitten ottamia kuvia. Kuvassa keskellä Erik Pihkala, Grönlannin läpihiihtäjä ja HTR:n vaellusretkien luennoitsija. Kuvan on ottanut Erkki Wiksten hiihtämään lähtönsä lomassa. Kuvan on tehty kahdesta osasta ja takana lukee teksti ”tämä historiaan”!

Parhaimmillaan oli neljä linja-autoa kuskaamassa retkeilijöitä maastoon.

Kävimme reitit ensin nauhoittamassa oranssin värisellä nauhalla. Ohjaajia oli 10–15. Pari ohjaajaa meni vielä juuri ennen ison ihmismäärän vyörymistä tarkistamaan, ovatko merkit paikallaan, aina oli jonkun käsi käynyt, merkit hävinneet. Oli tärkeää, että kukaan ei eksynyt matkalle, vaikka kuljimmekin aika paljon polkuja käyttäen. Anorakit ja hihanauhat olivat merkinä järjestäjästä.

Kuvassa HTR:n ohjaajat ja juniorit, oik. Erkki Wiksten, Pirjo Mikkonen, Ritva Hietanen. vas. Keijo Laiho, Eila Oranen, Pertti Oranen, Aulis Joki

Silloin oli liikuntakilpa Tallinnaa vastaan. Vantaan-vaellus syyskuu-71, kauniissa aurinkoisessa, ruskan koristamassa maastossa. Osallistujia oli lähes 400, Helsinki voitti liikuntakilvan.

Järjestäjänä oli Helsingin kaupungin urheilu- ja ulkoiluvirasto yhdessä Helsingin Työväen Retkeilijöiden kanssa. Reitti kulki Pikkukoski-Pitkäkoski-Pirkkola, matkaa kertyi puolisentoista peninkulmaa ja pääte pisteessä Pirkkolan urheiluhallin uimahallissa sai alennuksella uida.

HTR:n OMA LEHTI

Ryhdyttiin herättelemään Vaahteranlehti henkiin, joka oli ollut vähän aikaa nukuksissa. Se tuli jälleen nyt seuran jäsenille, levikki oli moninkertainen, sillä HTR:stä oli näiden parin vuoden aikana tullut entistä suurempi ja sen rinnalle oli syntynyt muita retkeilyseuroja, joiden käteen tämä lehti meni, sen vuoksi lehdessä oli myös muitten seurojen asiaa toiminnasta. Hankimme lehdelle ilmoitushankkijan joka hankkisi ilmoitus/mainos tuloja. Hän onnistuikin siinä erinomaisesti, ensimmäisessä lehdessä 1972 oli 60 yritysten mainosta.

Lehti ilmestyi neljäkertaa vuodessa. Vastaava toimittaja oli Erkki Wiksten Yläkiventie 5 K 187 00920 Helsinki

TRL: n PERUSTAMINEN 15.12.1971

Erkki Wiksten

Kesäkuu 1972 Vaahteranlehti No 1. kertoo Retkeilyliiton perustamisesta:

”TRL:n hallituksen jäsenet ovat kaikki retkeilijöitä, useat olleet aikoinaan HTR:n riveissä mutta vetävät nyt omaa seura. Liiton puheenjohtaja Erkki Wiksten, varapuheenjohtaja Hyvinkään Retkeilijäin Jaakko Manninen, sihteeri Espoon Kuntoilijain Reino Lintunen ja muina jäseninä Nuuksion Tarpojen puheenjohtajatar Raila Salomonsson, Laajasalon Työväen Reippailijoiden puheenjohtaja Erkki Sakki, Sipoon Samoiliain puheenjohtaja Rainer Blomster, Salpausselän Retkeilyseura Lauri Vilpola, Tuusulan Kairankävijöistä Kalervo Davidson ja Karhulan Retkeilijäin sihteeri Matti Mänttari

Liiton toiminnanjohtajana on varsinaisen virkansa ohella Toni Bärlund Laajasalon Työväen Reippailijoiden nappulajengin ”goljatti”

Yhdistysrekisteriin se merkittiin 1972 alussa. TRL ei perusta itselleen piirijärjestöjä, vaan toimii piiritasolla TUK:n piirien retkeilyjaoston puitteissa. Helsingissä ja Uudellamaalla on tarkoitus toimia yhdessä, kunhan Uusimaa on itselleen ehtinyt saada retkeilyjaoston.

Tämä Vaahteranlehti toimii tästä lähtien näiden kummankin piirien retkeilyseurojen yhdyssiteenä ja ilmestyy neljästi vuodessa tämänhetkisen tilaston mukaan noin 2000:n trl-läisen retkeilijän käteen. Näissä kahdessa piirissä toimivat seuraavat retkeilyn erikoisseurat ja jaostot:

Helsingin Työväen Retkeilijät ry, Laajasalon Työväen Reippailijat ry, Vuosaaren Kisan retkeilyjaosto, Keisat ry, Helsingin Tarmon retkeilyjaosto, Haukilahden retkeilijät ry, Nuuksion Tarpojat ry, Sipoon Samoiliat-Sibbos Ströväre ry-rf

Keravan Retkeilijät, Hallakorven Retkeilijät ry, Hyvinkään Retkeilijät ry, Espoon Urheilijain Retkeilijät, Tuusulan Kairankävijät, Salpausselän Retkeilyseura ja Porvoon Retkeilijät.

Syksyn tultua ryhdyttiin tositoimiin ohjaajavoimien koulutukseen. Teoreettisen opetuksen välineenä käytettiin TSL:n kirjekurssia retkenohjaajille. Esitettiin Retkeilyliitolle, että se määritteli retkenohjaajan yleisvaatimukset yhdenmukaisiksi muiden seurojen kanssa.

Työväen Retkeilyliitto r.y.

(TUK:n jäsenliitto, per.15.12.1971) Josafatink.2 F 00510 Helsinki 51

Pj. Erkki Wiksten, siht. Reijo Lintunen tj. Tony Bärlund

Jäsenet Helsingissä, Uudellamaalla ja Lahdessa, Helsingin Työväen Retkeilijät ry.

Yläkiventie 5 K 187 Hki 92

Kuvassa: Erkki Wiksten HTR, Kalervo Davidson Tuusulan Kairankävijät, Aukusti Kivistö Kellokosken Retkeilijät ja Heikki Helminen Hyvinkään Retkeilijät

TOIMINTAA 1972-1974

Helsingin Työväen Retkeilijät ry 1972

Yläkiventie 5 K 187 Hki 92

pj. Erkki Wiksten, siht. Ritva Hietanen, lapinkerhon pj. Lemmikki Aniluoto, kamerakerho pj. Antti-Juhani Nurmi, ohjaajakerho pj. Pertti Oranen, taloudenhoito Helena Nieminen

Kaupungit toisiaan vastaan luonnossa

Helsinki ja Hyvinkää ottivat mittaa toisistaan Suomi—Ruotsin kuntokilvan merkeissä viime sunnuntaina ja Helsinki voitti. Eilisessä lehdessämme numerot olivat 215—106, mutta hyvinkääläisten pistetili lisääntyi eilen kolmella, kun kaksi osallistujaa palautti lippunsa jälkikäteen ja hyvinkääläisten järjestelytoimikunnan puheenjohtaja Martti Kerniö huomasi, ettei hän ollut laskenut itseään lainkaan mukaan, vaikka kävelikin reitin päästä päähän.

Hyvinkään Usmin ja Paarjoen maasto, jossa retki suoritettiin on luonnonkaunis, niin että voidaan sanoa kahden kaupungin marssineen toisiaan vastaan luonnossa, niinkuin joku sanansa sovitteli.

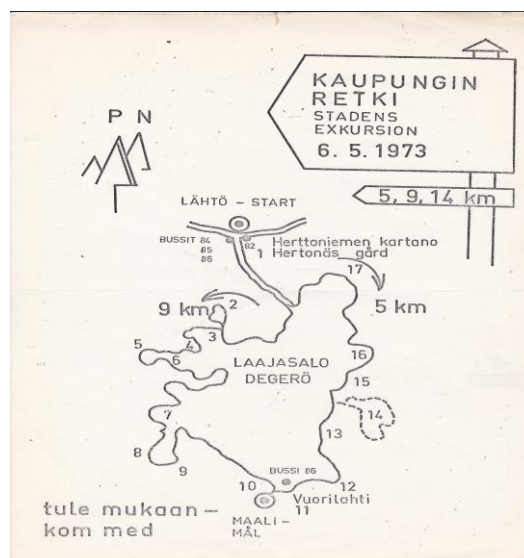
Helsinkiiläisiä tuli lähtöpaikalle Hyvinkään Usmijärven tienpäähän viisi bussilastia ja hyvinkääläisiä kaksi sekä joukko henkilöautoja. Tässä ollaan lähdössä taipaleelle mukavasti helsinkiläiset ja hyvinkääläiset toisiinsa sekoittuneina.

Opettaja Arvo Haikonen Aleksis Kiven kansakoulusta oli tanssa mukana Helsingin retkeläisistä perillä ensimmäisenä. Ohjaajien kärkimiehenä toiminut HTR:n Pertti Oranen sai pistellä nuorilla jaloillaan rivakasti, että pysyi mukana. Mutta samoin teki kakkoseksi sijoittunut mieshenkilö, vaikka ikääkään ei enää ole ihan vähän ja mukana ei ole tullut olluksi kovin montaa kertaa. Kaupungin retket eivät ole tarkoitettu kilpailuiksi, vaan rauhalliseksi luonnossa junnaamiseksi, joskin kärkiryhmän aina muodostavat ne, jotka ovat onnistuneet "raudoittamaan" kuntonsa.

Toimintaa 1973

Kerran kuukaudessa pidettiin kokous, pyrittiin järjestämään jokin esitys retkeilystä. Seura osallistui Työväen Retkeilyliiton toimintaan, samoin kuin TUK:n ja TUK:n Helsingin piirin nuorten yleisurheilu-maastajuoksu/hiihtokilpailuihin. EKV:n, PuiU:n ja HTR:n. Nuoret olivat innolla mukana TUK:n maastajuoksu- ja hiihtokilpailuissa, hyvin pärjäten, kiitos Puistolän Urheilijöiden Aulis Joen. Kaupungin retkiä järjestettiin sitä mukaa kun niitä meille annettiin.

Lapinkerho järjesti vaelluksen 15.7-31.8. 1973, Laanila-Hammastunturi-Lemmenjoki-Angel-Muotkatunturi-Paistunturi-Utsjoki-Laksälv.

Kuntourheilulajina tytöt jatkoivat pesäpalloa, pesäpalloa pelattiin Raahen kentällä. Talven tultua koeteltiin kuntoluistelua. Syksyn tultua ryhdyttiin tositoimiin ohjaajavoimien koulutuksen kanssa! HTR: laisia oli ohjaajakoulutuksessa 12. Teoreettisen opetuksen välineenä käytettiin TSL:n kirjekurssia retkenohjaajille. Esitettiin Työväen Retkeilyliitolle, että se määritteli yleisohjeet muiden seurojen kanssa.

Suuri ohjaajakurssi oli Pajulahden Urheiluopistolla 1974

Retkeily- ja kuntoliikuntaseuroista oli kokoontunut parisataa osallistujaa

Pajulahden TUK:n ensimmäiselle Retkeilyohjaajakurssille. Esillä olivat TUK:n retkeilyseurojen yhteistyöhön liittyvät kysymykset, kuten suunnistus, kartanluku, retken järjestely, lainsäädäntö, osuuskauppaliikkeen ja liikuntaväen yhteistoiminta jne. Luennoitsijoina olivat Martti Heiskanen, Erkki Kettunen, Erkki Palimo, Raimo Reijonen ja Erkki Wiksten.

Retkeilytoiminta liitonpiirissä oli vasta varsin nuorta, mutta retkeily ja kuntoliikuntaseuroja oli liitossa jo n.50 joissa myös toimi kuntoliikunta ja retkeilyjaostot.

Kurssin yhteyteen oli järjestetty metsävaellus. Vaelluksella oli kartta ja kompassitaidot opeteltavana. Reitin oli suunnitellut ja merkanneet Nastolalaiset Osmo Kiiski, Paavo Kananen ja Otto Mäkinen. Reitti oli kolmiosainen, vaeltaja saattoi kulkea 10 km, 20 km ja 25 km. Nastolan maasto oli luonnonkaunista, reitin tekijät olivat onnistuneet saamaan sen parhaimmat näkymät vaeltajan ihailtavaksi. Syksyn ruska oli kauneimmillaan ja maasto oli jyrkkiä rinteitä ylös ja alas. Reitillä oli 15 lampea, siitä vaellus sai nimensä historiaan ”Viidentoista lammen piikki”
HTR oli hyvin isolla porukalla mukana.

Tony ja Inga Bärlund, Laajasalon Työväen Reippailijat

Toni (kutsumanimi) oli 1970 vuodesta lähtien TUK:n pääsihteeri, jonka virkaa hän hoiti järjestön lopettamiseen 1979 saakka. Alkuaikoina he olivat tuttu näky ja apu HTR:n toiminnassa ja aina mukana TRL:n Retkeilypäivillä. Hän oli myös merkittävä vaikuttaja TRL:n toiminnoissa sekä Laajasalon Reippailijoiden perustajana. Pajulahden urheiluopiston rehtori hänestä tuli v.1983. Toni kuoli 18.3.2016 79 vuotiaana.

RETKEILIJÄMERKIT JA HUIPPUHULLUJEN KIERTOPALKINTO

TRL:n Retkeilijä-lehti 1979

MUISTA RETKEILIJÄ- MERKKI

Joko olet ryhtynyt puuhaan saadaksesi anorakkisi vasempaan rintapieleen TRL:n retkeilijämerkin? Työvään Retkeilylehden viime numerossa oli C- ja B-luokan vaatimukset. C-luokan merkki on jo monen trl-läisen rinnassa ja B-luokan ensimmäiset jaetaan pikapuolin. B-luokan merkin ovat suorittaneet Erkki ja Mikki Wiksten.

● Työvään Retkeilyliiton Retkeilijämerkin C-luokan suorittivat vuoden 1978 loppuun mennessä:

1. Keijo Laiho HTR	16. Jaana Suhonen HTR	31. Anja Grönroos TTK
2. Pulmu Lehti HTR	17. Anita Wiksten HTR	32. Jorma Grönroos TTK
3. Jouko Ohisalo HTR	18. Bernd Wiksten HTR	33. Hannele Heiska HTR
4. Pertti Oranen HTR	19. Erkki Wiksten HTR	34. Eeva Laine HTR
5. Eila Oranen HTR	20. Michael Wiksten HTR	35. Ari Laitio HTR
6. Georg Grönman HTR	21. Jukka Virtanen HTR	36. Arja Laitio HTR
7. Anne Laitinen ER	22. Anja Westerbäck HTR	37. Matti Laitio HTR
8. Hilikka Laitinen ER	23. Antti Nurmio HTR	38. Kristiina Merikukka HTR
9. Petteri Laitinen ER	24. Helena Nurmio HTR	39. Aune Meriläinen HTR
10. Arvi Malaska HTR	25. Jukka Tuominen HTR	40. Hannu Meriläinen HTR
11. Raili Malaska HTR	26. Markku Turunen HTR	41. Minna Meriläinen HTR
12. Pertti Mikkilä ER	27. Anders Wiksten HTR	42. Taisto Nick TTK
13. Marita Packalen HTR	28. Seija Blomster TTK	43. Antti Niemi HTR
14. Raimo Riekkinen HTR	29. Irja Davidsson TTK	44. Jari Rask TTK
15. Harry Strandberg HTR	30. Kalervo Davidsson TTK	45. Jarmo Rask TTK
		46. Olavi Rask TTK
		47. Pentti Visuri TTK

HTR:n ”Huippuhullujen” kiertopalkinto” perustettiin 1970 alussa johon tuli kiinnitys Keijo Laiholle ja Jouko Ohisalolle 1977, toki muitakin oli ja on mutta jäi plakaatti laittamatta, ainakin E. Wiksten. Vaatimustasossa oli tunturihuippujen korkeus ja kappalemäärä! Pyttykerho myönsi harrastemerkit, pistekilvan pytyt yms. palkitsemiset.

HTR: N PYÖRÄILYJAOSTO Tule mukaan, pysyt terveenä ja hoikkana

Kuvissa: Pyöräilyjaoston puh.joht. Birger Käclund, Tseke (kutsumanimi), Helena Nurmio ja Antti Nurmio.

Ote 1982 vuoden tapahtumakalenterista.

15.4 klo 19 kokous pyöräilyn avaustapahtumasta. Keskustelussa olivat pyöräilyyn liittyvät asiat. Kokouksen jälkeen oli pyöräilyä, päästiin heti sanoista tekoihin. Ohjelmaan tuli pyöräilytapahtumia: Helsinki-Klaukkala 30km, Luontoretkei Bemböle -Budomjärvi 25 km ja 22.5 menimme pyöräillen liiton retkeilypäiville Kuusankoskelle. Helsingin Työväen Retkeilijät haastoivat kaikkien seurojen jäsenet pyöräillen liiton retkeilypäiville. Se toteutui hyvin ja isolla porukalla.

12.9 pyöräretki Helsinki-Porvoo tutustuttiin vanhaan kaupunkiin. Matkan pituus oli 90 km.

Pyöräilyharrastus on edelleen HTR:n riveissä mukana. Puheenjohtajamme Matti Huttunen on himopyöräilijä kesät ja talvet. Kesällä 2016 hän oli TRL:n pyöräretkellä mukana, Runon ja Rajan tiellä Nurmeksesta-Parikkalaan. Matkaa kertyi pyöräilijöille 430km. Ihan huikea juttu. Matti on kuvassa keskellä ja hänen vieressään oikealla HTR:n alkuun saattama pyöräilijä, nyt Salpausselän Samoilijat Helena Nurmio. Kuva Hilikka Tikka

VARKHANMUKAN OSTO

TRL:n silloisessa Vaahteranlehdessä vuonna 1975 Anja Westerbackin kirjoittama artikkeli kertoo; Kesällä 1974 Helsingin Työväen Retkeilijät ja Laajasalon Työväen Reippailijoiden yhteinen retkiporukka kävi ensin ostamassa Varkhanmukan ja käveli sitten Nunnasesta soitten yli Lemmenjoelle ja täältä alkoi heti perään toinen HTR:n eräretki Lemmenjoen maastoon. Asiasta on myös runo olemassa! Kova juttu ja niin kauaskantoinen, niin kuin Eki toivoi alkupuheessaan.

Erkki Wiksten, Birger Käcklund, Toni Bärlund, Anja Westerback, Michael Wiksten

Se toinen luonto oli kyllä vaelluksen väarti, varsinkin kun Eki niin päätti, eikä mikään muu maasto saa suopursua niin kukkimaan, että sen tuoksua on kämppä illallakin tuvillaan.

Pienet joen ylitykset ovat leikkiä lasten mutta kun kävelet suota sateella, ilta-aurinkoa vasten ja hypit mättäältä mättäälle rinkka selässä, alkaa ajatus kummasti kulkea kämpässä.

Näin jatkui vaellus taas eräälle suolle, miten päästäis tuonne toiselle puolelle, tuumi Birger vakaana ja valppaana, otti askeleen ja päätti kokeilla.

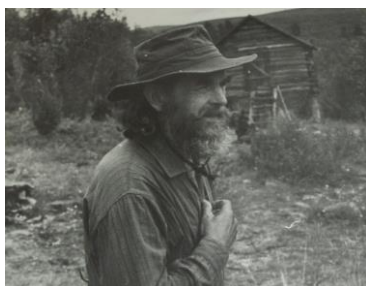
Vaan suossa oli mies kuin Väinämöisen laulamana, rinkka selässä ja nenänvarsi kalpeana. Ei silti mitään hätää Toni apuun heti säntää. Saatiin mies kuiville ja istuuduttiin mättäälle, koottiin ajatukset ja pitkospuut ja niin oli taas hymyssä suut.

Näin vaelsimme päivää monta, voi tuota suota ja sadetta loputonta, ajatteli jokainen mielessään, asteli silti toivo silmissään.

Näin luontoa kaunista ja ankaraa, eläimiä ihan aidossa olossaan ja nautimme kaikista hetkistä, tämä lienee taas paras kaikista retkistä.

Me yövyimme kämpissä ja teltoissa ja kaikki oli juhla-lomaa mutta joulun tunne tuli Aatos Flinkin saunassa ja haikea mieli raapi sydän alaa.

Anja Westerback

Aatos Flinck oli HTR:n jäsen, Helsingissä asuva veturinkuljettaja, eläkkeellä ollessaan kullankaivaja Lemmenjoella.

KURJOLAMMEN STENBACKA 1979-1990

Kuvassa on lantunsyöntitalkoot käynnissä. Oik. Roope Sarhio, Terttu Hämäläinen, Ulla Määränen, takana Helvi Kääriäinen iloitsee isosta lantusta, Eila Oranen, Tiina Määränen, Lipe Marjanen, Jaana Oranen, edessä George Grönman ja Arvi Malaska, kuvan nappasi Pertti Oranen.

Vuonna 1979 HTR vuokrasi Sosialidemokraattien Raittiusliitolta, Kurjolammelta Stenbackan talon, oman väkensä ja muiden käyttöön. Eki kirjoitti lehdessä ”*Talo on niin suuri, että sadan hengen sijoittaminen sinne siivous ja kunnostus töiden jälkeen ei vaatine vielä autiotupaperiaatteen käyttöön ottoa.*”

Se olikin meillä kovassa käytössä, ainakin aluksi. Kasvatimme juureksia ja kukkia, teimme paljon retkiä ympäristöön, kunnostimme taloa ja saunaa. Saunan takana olevassa ojassa oli niin paljon vettä, että sinne voi ihan hyvin pulahtaa saunomisen aikana.

Yhdentoistavuoden jälkeen 1990 Stenbacka jäi historiaan. Raittiusliitto teki nopean päätöksen muuttamalla nimensä Elämäntapaliitoksi (Eloksi) ja sanoi vuokrasopimuksen irti.

Hilikka Laitinen ja George Grönman istuttavat juhlasipuleita HTR:n 15 v juhlaan.

George ”Jori” oli mainio monessa asiassa, ei ollut sellaista asiaa, mitä hän ei olisi nähnyt positiivisena. Eki kirjoitti *Retkeilijä-lehdessä* 1981; *Georg Grönman on saanut komentoonsa Stenbackan puutarhan ja on siellä trekosmestari. Siinäpä kerran Jorin haravoidessa maata luikersi esiin käärme, vaskimato. – ”voi helvete, tule tänne, panen sinut taskuun,” jutteli kauniisti vikitellen Jori mutta vaskimato luikerteli ihan toiseen suuntaan. Joku sanoi ”puhu sille ruotsia, tämä on kaksikielinen kunta”. Jori alkoi jutella käärmeelle ruotsia ja niin se luikerteli siihen koloön mihin Jori tahtoi.*

RETKEILYPÄIVÄT 27-29.5 1983. Järjestelyistä vastasi yhdessä Helsingin Työväen Retkeilijät, Espoon Retkeilijät, Vantaan Työväen Retkeilijät ja Laajasalon Työväen Reippailijat. Retkeilypäivien yhteydessä oli TRL:n liittokokous.

Liittokokous ja retkeilypäivät Kurjolammella

Työväen retkeilyliiton vuoden 1983 retkeilypäivät pidetään Vihdin Kurjolammella, Liittokodissa ja Stenbackassa toukokuun 27—29 päivinä. Sunnuntaina 29.5. pidetään liittokokous Liittokodin juhlasalissa.

Retkeilypäivien ohjelmaan kuuluvat jo perinteiksi muodostuneet retkeilypäiväkilpailu ja luontopolku sekä nyt ennakolta suunniteltu lentopalloturnaus. Perinteiset iltanuotiot pidetään Kurjolammen rannassa ja Stenbackan luentosalissa on mm valokuvanäyttelyitä. Retkeilypäiväkutsu menee myös ulkomaisille veljesjärjestöille, jotta tulevat mukaan, jos "sattuvat olemaan täällä päin reissulla".

LTR:stä Erkki Sakki ja Birger Käcklund, Espoon Retkeilijöistä Hilikka Laitinen, Helena Nurmio, Pertti Mikkeli ja Markku Turunen, VTR:stä Leo Pennanen ja Erkki Vilén. Järjestelytoimikunnan puheenjohtajaksi on valittu Erkki Sakki.

□ □ □

Retkeilypäivien järjestelytoimikunnan muodostavat HTR:stä Eeva Männikkö, Outi Rautio, Eila Oranen ja Erkki Wiksten,

Retkeilypäivien muonituksen on pyydetty hoitamaan Liittokodin koeteltu keittiö emäntineen. Saunoja tulee käyttöön kaksi, toinen niistä "Sten-

Erätaitokilpailuun ilmoittautuminen: edessä HTR:n Roope Sarhio, vuoroa odottaa HTR:n Voitto ja Helena Nieminen

KUNNIAPUHEENJOHTAJAMME ON POISSA 1993

HTR ja koko TRL:n retkeilyporukka koki hiljentyksen ja vauhdin hidastumisen, olihan meidän suuri gurumme, seuran perustajaisämme lähtenyt pitkälle retkelleen 66 vuotiaana. Niin kuin hän ensimmäistä kokousta paikalle kutsussaan ilmaisi: ”Historia mainitsee Sinut vuosisatoja eteenpäin, kun noudatat tätä kutsua.” Historia on muistanut hänet ja muistaa edelleen. Hänen esikuvansa on tärkeä tämän päivän kulkijalle, alkuun ei voi palata mutta eilistä ei saa hukata.

Jäähyväiset retkitoverillemme! vas: Terttu Hämäläinen, Arvi Malaska
Pertti Oranen, Raili Malaska, Toini Paaajanen, Regina (Lipe) Marjanen

Ekin ”lapinhulluus” ja HTR:n muutkin toiminnot olivat alkaneet vaatimattomuudesta, pienenkin ihmisen ja tulo/elämistasoltaan kulkijan tavoitettavissa olevan.

Ekillä oli suhteita, taitoa ja ilmiömäistä kaukokatseisuutta, josta saamme olla tänä päivänä kiitollisia. Lapin viisi maa/majapaikkaa ovat todiste siitä ja niin moni muukin saavutettu asia josta saamme nauttia ns. ”kohtuullisella kuppauksella” TRL:n kautta. Saavutetuista eduista kuuluu kyllä kiitos myös silloisille TRL:n jäsenseuroille joiden edustajia oli ostopäätöstilaisuuksissa mukana.

Toimintaa vuodelta 1993

Vuosi oli HTR:n 26 toimintavuosi. Mennyt vuosi on ollut toiminnaltaan varsin hyvä. Toimintaa oli paljon, intoa ja uskallusta kaikissa muodoissa.

Mutta meitä on kohdannut ”perhepiirissä” eli seurassamme suuri menetys. Seuramme pitkäaikainen puheenjohtajamme ja kunniapuheenjohtajamme on kuollut syyskuun 9 päivä 1993. Hänen kannustava, innostava, heikonkin retkeilijän huomioiva asenteensa oli rohkaisevaa.

Kiirettä ei ollut, luonnossa liikuttiin sen omilla ehdoilla.

Kuunneltiin purojen solinaa, mahtavien putousten pauhua. Ihailtiin ruskan värejä tai lumisten puitten kauneutta.

TULEMME KUNNIOITTAEN HOITAMAAN JA JATKAMAAN HÄNEN VIITOITTAMAANSA POLKUA!

Hallitus on seuraava: Puheenjohtaja Arvi Malaska, varapuheenjohtaja Terttu Hämäläinen, sihteeri Kaarina Ylimaa, rahastonhoitaja Hilikka Nissinen, jäseninä Pentti Nieminen ja Pertti Oranen.

Tilintarkastajat: Robert Sarhio ja Eila Oranen, varalla Aira Vuorio ja Lemmikki Aniluoto.

Eri harrastealojen ja toimintojen vetäjinä toimivat seuran jäsenet seuraavasti. Kotiseuturetkely Pentti Nieminen, eräretkeily Pertti Oranen, pyöräretkeily Raimo Muuronen, vesiretkely Maria-Liisa Ylimaa, leirintä ja matkailu Veikko Vuorio, kulttuuritoimikunta Lemmikki Aniluoto, kansainvälinen toiminta Anita ja Erkki Wiksten, tiedotustoiminta: hallitus + toimikuntien jäsenet, opintosihteerinä Terttu Hämäläinen.

Retkeilyliiton tehtäviin oli valittuina seuran edustajat:

Hallituksen jäsen Arvi Malaska, kiinteistötoimikuntaan Raili Malaska ja Markku Turunen

Kansainvälisessä toimikunnassa 1993 oli Erkki Wiksten ja Anitta Wiksten

Kotiseuturetkelyjaostossa Pentti Nieminen pj. ja Leena Seppälä

Ympäristönsuojelujaostossa Terttu Hämäläinen.

Toimitilat ja kerhotoiminta

Kerhoillat olivat parillisten viikkojen torstaina, alkaen klo 18 ja paikka oli Paasivuorenkatu 5 A, kuten oli jo edellisinä vuosina ollut.

Kertomusvuonna oli kerhoiltoja ollut 15 kpl. Aiheina eri henkilöiden alustuksia liittyen retkeilyyn, esityksiä ulko- ja kotimaahan suuntautuneista matkoista ja retkitapahtumista diakuvien ja filmien esittelyä, ympäristönsuojeluun liittyvien tietojen käsittelytapoja, käytännön asioiden valmistelua.

Yhtenä kerhoiltana tutustuttiin Heureka juhlanäyttelyyn Jukola-Jakomäki-Bryssel.

Vieraskirjaamme oli muistanut kirjoittaa nimensä yli 200 henkeä.

Lisäksi meillä on käyttöoikeus Retkeilyliiton ylläpitämään Lieksassa olevaan Ukonjoen majaan, sekä Lapin majoihin Varkhanmukassa, Rihmakurussa, Suoaskummussa, Käkälössä, Lätäskurkiolla.

Myös Joutsan Parosessa oleva aittamajoitus oli käytettävissä.

Seuraavia seuramme pitkäaikaisia jäseniä, jotka vuoden aikana täyttivät pyöreitä vuosia, huomioitiin liiton adressilla: Mirjam Kaitosaari, Tapani Kovanen, Hugo L Mäkinen, Hilikka Nissinen ja Pertti Oranen.

Edellä mainitun liitonmajojen kunnostustalkoisiin osallistui seurastamme kesäkuun alussa yhden viikon ajan kuusi henkilöä, kahdenviikon ajan kolme henkilöä. Syyskuussa yhdenviikon ajan kaksi henkilöä. Ehtivät siellä vielä patikoimaankin.

Kotiseuturetteilyä tammikuussa Mustikkamaa-Korkeasaari, talvilenkki kovassa viimassa. Maaliskuussa ulkoilupäivä Luukissa yhteisesti kävelijöille, hiihtäjille kuin pulkkailijoillekin. Toukokuussa Mustavuoren kävelylenkki, kukkineen ja lintuineen. Kaksi viimeksi mainittua oli myös tarkoitettu Uudenmaan piirin väelle. Päivän retki Vihtiin, Lipe toimi oppaana, hän kun tuntee kaikki polut ja pientareet siellä päin. Lokakuussa tehtiin Seurasaaren ruskaretki. Olemme myös osallistuneet Uudenmaan seurojen järjestämiin vastaavanlaisiin tapahtumiin. Osallistujien lukumäärä on ollut 5-20 välillä.

Eräretkeily HTR:n hiihtoviikko lapissa 17-24.4 1993. Hiihtoviikolle osallistui 15 henkeä., joista kahdeksan viipyi vielä lisäviikon. Seuran jäsenet käyvät ympärivuoden pieninä ryhminä tai perheittäin hiihtämässä, patikoimassa ja yöpymässä majoilla. Ruska-aikana on todella tungosta. Seuran puolukka-sieniretki tehtiin Ukonjoelle syyskuussa viiden hengen voimin.

Puolukka satoa Ukonjoelta v 2006. Kuvassa mm. Raili ja Arvi Malaska, Inkeri Manninen, Aune Linnankoski, Maija Pöyhönen. Puolukkaretkiä oli 2000 luvulla melkein joka vuosi.

Pyöräretkeily

Yksittäiset henkilöt ja perhekunnat ovat osallistuneet Uudenmaan piirin tapahtumiin omatoimisesti, samoin Helsingin Pyöräilijöiden järjestämiin sunnuntai tai viikonloppuretkiin.

Vesiretkeilyä

Liiton varhaisnuorisajaoston tämän vuoden perheleiri oli elokuussa Pernajan saariston Lillfärdenissä. Pääosassa oli melonnan opettelu kanooteilla, solmujen teko ym. veneilyyn liittyviä tärkeitä asioita. Innostus oli korkealla, meitä oli mukana kaksi lasta ja äiti. Menevät varmasti seuraavalla kerrallakin mukaan.

Leirintä ja matkailu. Kesäkuussa Pentti Niemisen organisoimalle kulttuuri ja retkeilymatkalle Savonlinnaan osallistui 10 hengen ryhmä seurastamme. Kuultiin Taikahuilu, Retretin Chakall ym. näyttelyt tutkittiin ja vähän tutkailtiin maastoakin.

Yövyttiin Savonlinnan Retkeilijöiden upouudessa talkoilla tehdyssä ”Putkinotkossa”, vietettiin iltaa heidän kanssaan, maisteltiin hyviä muurinpohjalettuja ja tietysti saunottiin.

Kansainvälinen matkailu

Olimme elokuussa Eestissä, seuramme jäseniä osallistui liiton järjestämälle matkalle 16 jäsenen voimin. Tutustuttiin erilaisiin maatila ja retkeilykohteisiin. Perästä kuuluu, luvattiin.

Reitti kulki suunnilleen Tallina- Haapsalu- Pärnu- Valga-Tarto- Tallina.

Alppiretkeily

Itävaltalainen Naturfreunde, eli meitä vastaavan retkeilyväen toimesta Itävallan Raxin alpeille järjestettyyn viikon pituiseen kiipeily- ja retkeilytapahtumaan kesällä -93, osallistui kaksi henkilöä meiltä.

Retkeilypäivät 28-30.5 1993 Iitissä

Osallistuimme runsaslukuisina Kuusankosken Retkeilijöiden järjestämille retkeilypäiville.

Traditioon kuuluvaan erätaitokisaan otti osaa seurastamme kaksi joukkuetta ja luontopolkuun yli kaksikymmentä jäsentä.

Ansoituja seuramme jäseniä palkittiin TRL:n ansiomerkeillä seuraavasti: kultainen ansiomerkki Lemmikki Aniluoto, Arvi ja Raili Malaska, Pertti Oranen. Hopeinen: Roope Sarhio. Pronssinen: Eila Oranen, Pentti Nieminen, Jaana Suhonen.

Retkeilypäiville osallistui myös Eestiläinen retkeilyjärjestelmä.

Retkeilypäiviin liittyvää: Erätaitokilpailuhan on melkoisen vaativa, kuntoa kysyvä, kilometrejäkin kertyy. Seuramme toisen joukkueen kisaan osallistuneen joukkueen kokoonpano oli tavallisesta poikkeava. Nuorin juuri 4v täyttänyt poika, 7 ja 10 vuotiaat tytöt, yksi äiti ja yksi isoäiti, kompassiakaan ei ollut, vaan kartta, jossa lähes kymmenen kohdetta, ratkaistavine tehtävineen. Kaikki kohteet käytiin läpi, pari kertaa jouduttiin etsimään edellinen rasti, koska sen leima puuttui kortista. Tälle taipaleelle oli lähdetty aivan alkupäässä, mutta perille tultiin viimeisenä, koska vauhti oli mikä oli ja maasto oli ryteikköistä, kompassittomana tuli kuljettua muita paljon pitempi matka. Mieli oli kuitenkin hyvä, perille päästiin, tärkeintä oli osallistuminen, ei voitto.

Opintotoiminta

Kertomusvuonna HTR:n opintokerho kokoontui kerhotilassa 8 kertaa. Käytiin läpi Retkeilijäkurssin niminen opintokirja. Opeteltiin kompassin tuntemusta käytännössä, testaten erillisissä suunnistusharjoituksissa metsässä. Kurssin suoritti loppuun 15 henkilöä.

KANSAINVÄLINEN TOIMINTA

Toiminta alkoi jo melkein alkusanoissa. Vuoden 1969 toimintakertomuksessa on maininta ”Seura on solminut suhteet itävaltalaiseen vastaavan retkeilyjärjestöön Die Naturfreunde, joka on Itävallan Työväen urheiluliiton ASKÖ:n jäsenjärjestö.” **NFI (Naturfreunde International)** piiriin kuuluivat retket, joiden kohteena olivat luonnon nähtävyydet, historialliset kohteet ym. Myös pitkät vaellusreitit maasta toiseen antoivat mahdollisuuden vaeltaa turvallisesti. HTR:ään tuli alppikiipeily ja ympäristönsuojelujäostot

1970 luvun alussa oli HTR:ssä **Kansainvälinenjaosto**, johon kuului neljä henkilöä, joittenka tehtävänä oli kartoittaa kielitaidolliset, joilla olisi mahdollisuudet toimia ulkomailla ohjaajan tehtävissä.

Alppikiipeily 1979. TRL:n matka suuntautui Puolan Zakopaneen Tatra-vuorille.

Alppikiipeilyjaoston puheenjohtajana oli Robert Sarhio, jäseninä Outi Rautio ja Erkki Wiksten.

Suunnitelmissa oli, että seuran/liiton jäsenet voivat viettää lomiaan eri maiden naturfreunde-taloissa. Alppiopiston kursseille oli myös mahdollisuus päästä.

Vuoden suurin kiipeilytapahtuma oli Kilimandjaron kakkosmatka 1987-1988 vaihteessa. Frits Moravec oli toivottanut Suomalaiset jälleen tervetulleiksi Kaprunin vuorikiipeilyopistoon.

Prof. Fritz Moravec vieraili NFI:n edustajana Suomessa lokakuun alussa. Hän esitti Helsingissä, Kuusankoskella ja Kuopiossa Tiibetin matkaltaan dioja ja kertoi matkastaan. Helsingissä, jossa vieras piti esityksensä työväentalon Juttutuvassa, oli läsnä mm. Itävallan suurlähetystön lähetystöneuvos Aurel Saupe.

Vieraan tultua maahan tarjosi hänelle lounaan TRL:n alppikiipeilyjaoston puheenjohtaja Kalevi Vatanen ja läsnä oli myös ministeri Sinikka Luja-Penttilä, joka oli mukana suomalaisten ollessa Kaprunin alppiopiston kursilla.

Vierailu oli 1981 Suomessa

Saksalaisia vieraita Anitan ja Erkin luotsaamana Varkhanmukassa -80 luvulla

Kiipeiltiin Alpeilla!

HTR:n aikuisten ja lasten eräretkikerho teki mielenkiintoisen ja ikimuistoisen Inter-rail matkan 1.7.-22.7.-90 Pääkohteena oli Salzburg ja Königsee. Myös Italiassa, Espanjassa, ja Tanskanmaalla kävi osaporukkaa.

Kuvassa matkaajat, paitsi kuvan ottaja Teemu Paavola sekä Alli, Olavi, Riku ja Toni Luhti, jotka olivat Schneibsteinhaus´issa 1650 metrin korkeudessa.

Vas. Anna Paavola, Hilkka ja Rauli Palomäki, Sakari Männikkö, Seija Haapasalo, Milja Haapasalo, Erkki Wiksten, Esko Takala, Eeva-Kaarina Männikkö, Pasi Latvala, Eija ja Risto Paavola, Anna-Liisa Männikkö, Irma Latvala ja Tuukka Haapasalo

Kuvassa vas. Sirkka Laakso, Raimo Lähdesmäki, Inkeri Manninen, Pentti Nieminen oik. Aira ja Veikko Vuorio, Raili Malaska ja viides oikealla Arvi Malaska

Kansainvälistä toimintaa oli myös pohjoismaissa Norjassa, Ruotsissa ja Islannissa.

Yhteistyö ulkomaalaisiin veljesjärjestöihin jatkui myös 1989 totuttuun tapaan. Solmittiin retkeydellisiä yhteyksiä Viron, Inkerin ja rajantakaisen Karjalan ihmisiin. Baltian maiden epävarma poliittinen tilanne hidasti retkeilysuunnitelmia esim. Viroon Ensimmäinen pikkujoulumatka tapahtui Tallinaan 1992. Laajempi retki oli 1993 kesällä jolloin tutustuttiin mm Saarenmaahan.

KOTISEUTURETKEILY on ollut kova sana 2000 luvulta lähtien. Tässä olemme Viikin-Herttoniemen alueilla kävellessä ja pyöräillen. Ikäjakauma on suosinut tätä muotoa!

2002 haastepatikka kokosi suuren määrän retkeilijöitä eri seuroista kaupunki-kävelylle, Mustikkamaan ja Herttoniemen maisemiin. Arvi Malaskan johdatuksella.

Kuvat: Hilikka Laitinen

Tilaisuudessa kruunattiin ”vuoden ekomies” Helsingin Luonnonystävien puh.joht. Ilpo Rossi

TOIMINTAA 2009

Vuosi oli 42 toimintavuosi. Yhdistyksen vuokrattu toimitila oli Työväen Retkeilyliiton tilojen yhteydessä Helsingin Työväentalolla.

Toimintamme tapahtui parillisten viikkojen torstaina alkaen klo 17.30 vuoroin kerhotilassa ja vuoroin kaupunkikävelyllä. Kerhoiltojen teemat liittyivät luontoon, retkeilyyn ja ulkoiluun.

Yhdistyksen sääntömääräiset kokoukset ja hallituksen kokoukset sekä pikkujoulu järjestettiin kerhotilassa.

Jäsenmaksun maksaneita oli 75 aikuista ja kolme lasta yhteensä 78. Kaksi uutta ja yksi vapaajäsen Hugo L Mäkinen

(Jäsenmaksun jätti maksamatta 20) Jäsenmaksu oli 15€ aikuisjäsen ja lapset 5.

Jäsenistölle postitettiin kaksi jäsenkirjettä, vuoden alussa ja elokuussa, lisäksi uutispäivä Demari-lehden välissä ilmestyvässä Retkeilijä lehdessä neljä kertaa.

Hallitukseen kuului:

Esko Nieminen puh. joht. Pertti Oranen vara, puh.joht. Eila Oranen taloudenhoitaja/sihteeri, Kirsti Lumiala, Helmi Elovaara ja Lassi Ahtiainen

Tapahtumat ja itse retkeily olivat tulleet ”seniori-ikään”, vetäjät/vastuuhenkilöt vähenivät. Ei ollut enää jaostoja erikseen ja niille omia ohjaajia.

Kokoukset pidettiin niin kuin säännöt ovat määränneet ja hallitus suunnitteli yhdessä tapahtumat.

Tapahtumat olivat aika paljon omalla kotiseudulla kävelyä, kuvienkatselua ja samalla muistellen menneitä runsaan tarjonnan aikoja.

Kävelyretkiä oli mm. Kallion ympäristöön, Kaivopuistoon sekä Ruoholahteen. Hiihtoa harrastettiin Kivikon ulkoilualueella ja Malminlentokentän ympärillä. Lisäksi kävimme tutustumassa uuteen Kivikon-halliin jossa voi hiihtää milloin vain säilytyllä luonnollisella lumella. Ei oikein kiinnostanut, ”kupattiin” liikaa.

Viimeinen kävelytapahtuma jouduttiin muuttamaan toimisto illaksi, jolloin aloimme suunnitella pakotettua muuttoa Työväentalon viidennestä kerroksesta. Se oli tosi ikävää. Pikkujoulu kuitenkin vietettiin vielä ns. omassa kerhotilassa runsaslukuisina ja siitä sitten itsenäisyyspäivän aattona jatkoimme SDP:n juhlassa tanssin merkeissä.

Muut tapahtumat

22.3-4.4 Lapin hiihtoviikot Rihmakurun kämpille ja Varkhanmukkaan. Hiihtoviikoilla oli opintokerho toimintaa, aiheena Teematapahtuman suunnittelu. Lisäksi oli pilkinnän ohjausta ja kuivaharjoittelua illalla, kalassa pysyttiin.

21.5 Teematapahtuma Kulosaaren Kartanolla klo 10-15. Tapahtuma toteutui suunnitelmien mukaan. Liikuntaviraston banderolli oli komiasti paikallaan ja jaoimme myös Urheilu ja ulkoiluviraston esitteitä. Sää oli suosiollinen, joskin ns. pidennetty viikonvaihte verotti vähän ihmisiä.

Tilaisuudessa kävi 62 henkeä. Tapahtuma koostui kävelystä ja pyöräilystä. Ohjelmassa oli myös Mosan-kisällien esiintymistä. Puheitakin kuultiin mm Eero Heinäluomalta ja Maija Anttilalta. Tarjoiluna oli mehua, kahvia, sämpylöitä ym.

27.8 Helsinki liikkeelle tapahtuma. Olimme Helsingin Liikuntaviraston kutsumana järjestämässä tapahtumaa Liikuntavirasto 90 v kunniaksi. Olimme Itäkeskuksen City Marketin parkkipaikalla Liikuntaviraston banderollilla osoitetussa paikassa. Ihmisiä kyllä oli liikkeellä mutta ei saatu ketään niin kuin itsevärväyksellä jäseneksi.

TEEMATAPAHTUMA KULOSAARENKARTANON MAISEMISSA 2010

Helsingin kaupungin Urheilu ja Ulkoiluviraston viiri piti olla todistuksena, jos haki kaupungilta avustusta.

HTR:n puheenjohtaja Esko Nieminen tarjoili kävelijöille ja pyöräilijöille mehua.

Mukana oli eduskunnanväkeäkin, HTR:n jäseniä Maija Anttila ja Eero Heinäluoma vaimonsa kanssa. Taustalla Helmi Elovaara

Luontopolku oli hyvä ja kiva. Tässä saapuu maaliin Arne Wahlström ja Raimo Lähdesmäki

Mosan-kisällit esiintyivät ainakin kahdesti mainioilla lauluillaan. Helsingin Luonnonystävien puheenjohtaja Ilpo Rossi, vasemmalla

Lapsiakin oli mukana noin kymmenkunta. Tässä perhe Holmberg taivaltaa!

MUUTOKSEN TUULET ALKOIVAT PUHALTAA 2010

Jää hyvästi Paasitalon toimisto, tammikuu 2010, kiitos ainakin 30:stä vuodesta!

Kuvassa: Pertti Oranen, Esko Nieminen, Eila Oranen, Lassi Ahtiainen ja Helmi Elovaara Kuvan nappasi TRL:n toimistonhoitaja Maija Koponen

Omasta toimitilasta jouduimme luopumaan koska Työväentalo meni remonttiin. Tällä hetkellä siellä meidän ns. tiloissa on hotellihuone. Työväentalosta lähtömme jälkeen, olemme muuttaneet ainakin kolmekertaa, HTR:llä on vain yksi kaappi omaisuutta varten. Astioista ym. tavaroista olemme joutuneet luopumaan koska ei ole paikkaa missä pitää. Vuokrien kalleus on yksi syy, miksi emme voi pitää omaa toimistotilaa. Siihen varmaan on taas syyllinen tämä maailman taloudellinen tilanne, voittoa pitää tulla joka jakkarasta. Tuntuu kuin ei olisi enää mitään merkitystä, sillä että retkeläiset tekevä vapaaehtoistyötä ns. talkootyönä omalla ajallaan ym.

Astioista ym. luovuimme viemällä ne Rihmakurun kämpille, josta ne lähtivät jonkun/joittenkin mukaan koska lautaset ym. olivat ns. arabian vanhaa astiastoa, joita jäsenet olivat lahjoittaneet seuralle ollessamme vuokralla Stenbackassa.

TRL muutti toiselle puolelle Työväentaloa, Säästöpankinranta 4C4 krs. Siellä TRL joutui tilan jakamaan useamman vuokraajan kanssa.

Työväen Yhdistys korotti niin paljon hintoja, että HTR ei mitenkään olisi voinut vuokrata omaa esim. huonetta. Siitä lähtien olemme olleet TRL alivuokralaisia pienellä kaapilla ja kokoustamisen mahdollisuudella.

Tässä tilassa saimme kokousta ja suunnitella tulevaa mutta ei montakaan hetkeä, kun taas muutimme mutta vain kaksi kerrosta ylemmäksi.

TULO JA MENOVERTAILUJA VUOSIEN VARRELTA

Jäsenmaksut.

1968 aikuiset 5mk ja lapset 1 mk
1979 aikuiset 20mk, alle 20 vuotiaat ja eläkeläiset 10mk, alle 15 vuotias 2 mk
1986 aikuiset 30mk, eläkeläiset ja opiskelijat 20mk, lapset 2mk /vuosi
1994 aikuiset 50mk, eläkeläiset ja opiskelijat 30mk, lapset alle 12 5 mk/ vuosi
2008 aikuiset 15€ ja lapset 5€ (markkoina 89,19mk ja 29,73 mk)
2015 aikuiset 18€ ja lapset 5€ (markkoina 107,04mk ja 29,73 mk)
2017 aikuiset 20€ ja lapset 5€ (markkoina 118,91mk ja 29,73 mk)

Eurot tulivat käyttöön 2002, kurssi 1 euro = 5,94573

Avustus vertailua!

1976 Kaupungin avustus	5350mk	2000 Kaupungin avustus	2300mk
1982 Kaupungin avustus	5500mk	2001 Kaupungin avustus	2600mk
1991 Kaupungin avustus	7800mk	2006 Kaupungin avustus	319€
1995 Kaupungin avustus	1200mk	2009 Liikuntalautakunta	50€
1996 ja 1997 avustus	0 mk	2010 avustus	0€

Kuluja/v

1974 retkeily, toimintakulut, jäsenmaksut ym. 8800 mk
1979 kerhotoiminta ym. kulut mm jäsenmaksut liitolle 6869 mk
1986 kerhotoiminta, retkeily ym.7136mk, jäsenmaksut+ vuokratulut ym. Stenbacka 1345mk
1991 ” ” ” muutu kulut ja vuokra, jäsenmaksut liitolle7590mk
1996 retkeily/toiminnank. jäenm. vuokrat. 11,908mk

2006 kerho ja kurssikulut jäsem ym. n.1800€
2010 retkeily, kerhotoiminta, jäsenm. n. 2200€
2012 varsinainen toiminta ja jäsenm. n. 2010€
2015 varsinaiset toiminta ja jäsenm n. 2006€

Kaupungin avustukset loppuivat 2010, sitä ennen saimme ns. tapahtuma-avustusta Ulkoilu ja Urheiluviraston kautta, välillä ei saatu sitäkään. Tällä hetkellä avustukset kulkevat pääseuran kautta eli meillä Työväen Retkeilyliiton kautta, jota haetaan TSL:n kaavakkeita täyttämällä, näin olemme saaneet mm. Ilpo ja Ritva Rossin vetämiltä Lämpärkursseilta.

Eurojen tulon myötä oli HTR:n pakko muuttua yleiseen vallitsevaan tilaan, jotta pystyi maksamaan pakolliset menot, kuten vuokra, jäsenmaksut ja muut toimintakulut. Joittenkin asioiden kulut nousivat niin suureksi, että HTR ei voinut esim. vuokrata omaa huonetta kokous ja toimintatilaksi. Vapaaehtoistyö ja ns. talkootyö on ollut alusta lähtien tärkeässä roolissa!

2010 jälkeen olemme olleet TRL:n toimisto-tilojen vanavedessä pienellä kaapillamme, jossa on vähäinen omaisuus ja kokoustamme silloin tällöin. Jäsenmaksun olemme pyrkineet pitämään sellaisena, että se ei pitäisi olla esteenä jäsenyydelle. Ikäjakautuma on myös erilainen kuin 60-luvulla jolloin perheissä oli lapsia enemmän kuin nykyään. Nyt elämme ihan erilaisessa maailmassa kuin HTR:n perustamisvuonna, tämä nykyinen mediamaailma on yksi syy yhdessä olon vähyyteen, se on ”ryöstänyt” meiltä manuaalisen kanssakäymisen, ainakin osittain!

JOULUKAHVEJA (perinteiset joka vuosi edelleen..)

Kuva: Arne Wahlström

2010 Säästöpankinranta 4 C neljäs kerros

Kuvassa: Aira Vuorio, Matti Huttunen, Raimo Lähdesmäki, Pertti Oranen, Veikko Vuorio
Esko Nieminen, Saara Immonen, Maija-Liisa Kyrönlähti ja Oranen Eila

Pikkujoulu 2013 itsenäisyyspäivän aattona.

vas. Arne Wahlström, Tuula Viuhko, Pertti Oranen ja Antero Järvinen

Glögien ja kahvin jälkeen menimme Paasisaliin, suureen SDP:n itsenäisyyspäivän vastaanottoon.

Lassi Ahtiainen, Helmi Elovaara, Risto Kolanen ja Eila Vuokko-Järvinen.

Joulukahvit Työväenliikkeen kirjastossa 2015

Kuvat: E. Oranen

Valokuvien katselua ja Ilpo Rossin mainioita YouTube videoita. Paikalla 12 retkeläistä.

Kuvissa vas. Helmi Elovaara, Heli Tynkynniemi, Ritva Rossi. Seuraava kuva: Helen Katajisto, Matti Huttunen, Kirsti Lumiala, Raimo Lähdesmäki, Lassi Ahtiainen

RETKITAPAHTUMIA VUOSIEN VARRELTA 1976-2015

Vasemmalla Arvi Malaska ja Roope Sarhio hiihtämään lähdössä, sukset oli puuta ja ladut olivat luonnollisia 1976

Ensimmäisiä retkiä Raattamaan Varkhanmukkan kämpälle, vuosi 1979. Kuvassa HTR:n porukkaa mm. Michael Wiksten, Antero Järvinen, ”parta” Voitto Nieminen. Edessä moottorikelkalla kyyditsijä Raattamasta Ari Alatalo. Kuvassa retkeläiset ovat viikonloman jälkeen lähdössä maalikylille

Ekin kirjoitus Työväen Retkeilylehdessä;

”Taas oli kiva hiihtoloma

Viimetalven ensikokeilun rohkaisemina järjestimme nyt toisen hiihtoleirin Varkhanmukassa, Helsingin seudun hiihtoloman aikaan. Viimetalven kipakka pakkanen ei nyt koetellut lomalaisia, vaan voitiin leppoisissa ilmoissa seikkailla tuntureillakin. Nuorimmilla leiriläisillä ei tälläkään kertaa ollut ikää juuri kymmentä vuotta enempää ja Lahden pikku-Liisa, joka aina on mukana, lienee juuri ja juuri kuusi vuotta.”

Ruotsinmatka 1977

Kuvassa mm: Voitto ja Helena Nieminen ja heidän lapsiaan, Orasen perhe Pertti, Eila, Jari ja Jaana

Kesällä 1977 tutustumiskäynti Kolmårdenin eläintarhaan! Matkasimme laivalla Ruotsiin. Bussi oli laivassa mukana, jolla matkasimme eläintarhaan, siellä oli villieläin sekä tarha nähtävyydet. Matka oli mielenkiintoinen ja onnistui hyvin. Näimme villieläimiä bussin ikkunan vierestä ja eläintarha oli ikimuistoinen mm. gorilla valvoi perhettään, hermostui vähän töllöttäjiin, tempasi oman kasansa ja heitti lätsähtäen suojaikkunaan aivan nenämme eteen. Sää oli suosiollinen meille kaikille. Linja-auton vuokraaminen kuljettajineen oli noina vuosina mahdollista ja tarjontaa oli!

Kotieläintarha oli lapsille mieluinen

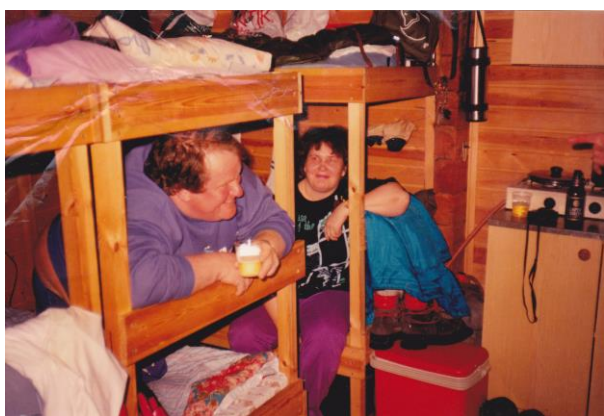
UUDET RIHMAKURUN MAJAT 1979

Erkki Wikstenin kirjoitus; ”Jo tuttu asia on, että TRL hankki itselleen maa-alueen Pallaksen Rihmakurun alapuolelta ja antoi sille nimen tuon tunnetun kurun mukaan. Nyt Lauri Laakso on saanut ensimmäisen majan pystyyn ja hiihtolomalaiset panivat lämmityslaitteet paikoilleen. Sopii majoilla!” Se oli Rihma 2 mökki!

Vuosi 1993, HTR hiihtoviikot Rihmassa. Kaikki kolme mökkiä oli majoitettu.

Rihma kakkosessa oli neljä kerrossänkyä, majoitukseen sopi siis kahdeksan. Sänkyistä kaksi keskimmäistä oli vedetty yhteen, jotta sivuille jäi noin 45cm tila, Pekka joutui vähän voimistelemaan päästäkseen pois ”sänkykammarista”. Kämpässä oli neljä uutta ensikertalaista! Vaate ym. säilytys oli kämpän ulkoseinällä reppu tai ringa säilytyksessä.

Tässä kuvassa vietämme Pertti Orasen 50-vuotis räppiäis-päiviä. Kuvassa on Vas. Raimo Kettunen, Ritva-Liisa Tiilikainen, Pertti Oranen, Lemmikki Aniluoto, Lipe Marjanen, Kaisu Siltanen, Raili Malaska, Keijo Linnankoski, Pekka Pölkki, Arvi Malaska ja Raimo Kettunen. Hiihtopäivän ja saunomisen jälkeen, tunnelmaa ei puuttunut!

Kuvat E. Oranen

Kuohuviiniä, kraavisiikaleipiä ja hilloja-kermavaahdon kera oli tarjolla ja ehkä ”lapin konjakkia”

Hiihdettiin, pilkittiin ja Pekalla oli oma moottorikelkka, jolla hän huristeli Vuontisjärvellä, siellä tuli pesukeikka, kun kelkka hupsahti sohjoon. Kuvassa Ritva-Liisa Tiilikainen kuuntelee Pekan tarinointia.

1993 ei ollut vielä Raattamassa valmiita latuja vaan hiihdettiin moottorikelkan jälkiä tai manuaalisia suksella tehtyjä latuja.

Kolme ”kovaa” 70-luvulta lähtien, HTR:n aktiivi naista Rihmakurun maisemissa. Vas. Helvi Kääriäinen, muonituksen ammattilainen, Lemmikki Aniluoto ja Terttu Hämäläinen olivat uskollisesti vuosikymmeniä HTR:n hallituksessa ja vapaaehtoistyössä.

HTR:n LAPINRETKIEN MUISTOJA JA MUIKKUJA 2009

Tuuli tuuditteli puita ja veneitä. Sää oli kuitenkin lämpimän oloinen, päivällä n +10 ja yöllä lähellä nollaa. Ruskaloisto ei ollut parhaimmillaan, lienee ollut sateisen syksyn ansiota, herkkutatit ja muutkin sienet loistivat runsaana.

Vuontisjärvi oli upea näky, tyynenä ja hetkessä jälleen tuulen pyörittämä ja vellova.

Luvat olivat kunnossa ja illan tullen viritimme verkot veteen ”tonttupallojen” kohottamina.

Aamulla auringon nousun aikoihin oli verkkojen nosto puuhat.

Muikkuja ei tullut aikaisempien vuosien tapaan mutta koko oli kasvanut uhkaavasti, jopa pelottaen, että loppuu koko kanta Vuontisjärvestä. Verkkojen silmä koot olivat 0,14-0,19mm, Muikkuja oli harvakseltaan mutta sitäkin suurempia. Digivaaka näytti 200g, kymmenyksiä emme saaneet koska näyttö oli sadan gramman tarkkuudella.

Ai, että pieni siika? No, ei ollut, koska sillä oli alaleuka pitempi kuin yläleuka, suomut olivat pienijakoisia ja kirkkaita.

Herkku hetkiä riitti! Muikun mäti, reissumiehen päällä oli aika hyvää ja muikut tietysti muuten monintavoin valmistettuna. Graaviisiika ja savustetut ahvenet kuuluivat myös ruoka hetkiimme.

Tuore on aina tuore juttu. Kuukkelitkin pääsivät herkuttelemaan, muikun suolet kelpasivat, meinasi muuten viedä kuvattavan muikunkin, kun käänsin selkäni. Useampi silmäpari pelasti sen.

Muikunmätiä, smetanaa ja sipulia, reissumiehen päällä, retkeilijän gurmeeta

Kuvat: E ja P. Oranen

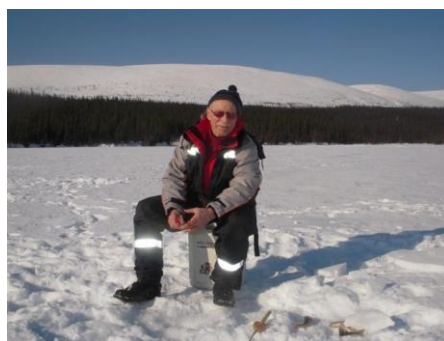
Niin ne muikut hävisivät 2010 melkein kokonaan. 2016 alkoi taas olla pyydetävää ja tyynellä ilmalla vedenpinnassa kuhinaa!

2012

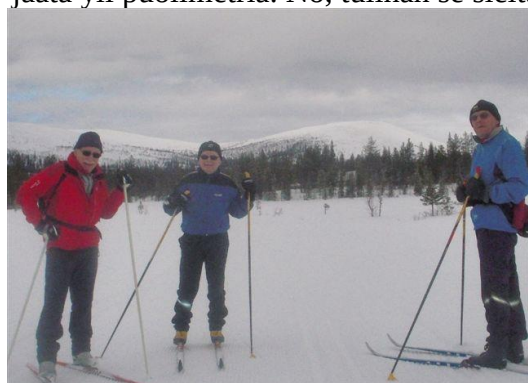
HTR:n jäsenet ovat joka vuosi tehnyt retkiä Rihmakuruun. Varsinkin keväällä, hiihtäen ja pilkillä käyden. Se lapin lumo on pysynyt siitä saakka, kun Rihmanmajat valmistuivat. Toki myös muutkin lapin majat, joita on Varkhanmukassa, Käkälönjoella ja Lätäsenolla! Rihmanmajat ovat ajan myötä vähän modernisoituneet; sähköhellat kahvinkeitin, mikrot ja astiat mutta niin on retkeläisetkin, mökeissä on useimmiten vaan 2-3 henk. Nyt ei käy enää "autiotupamalli"

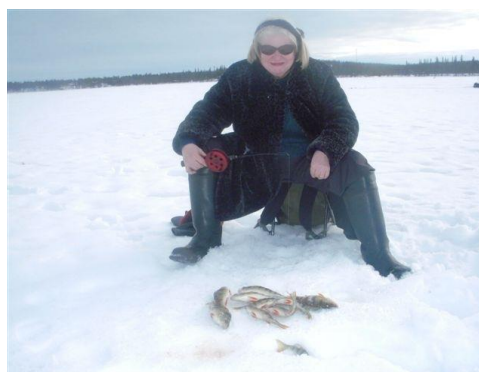
Eila Oranen ja siika 2630g Pikku kultamorri, siima 0,18 ja kuudentuuman reikä, jäätä yli puolimetriä. No, tulihan se sieltä!

Mikko Boren HTR:n jäsen
Himangalta

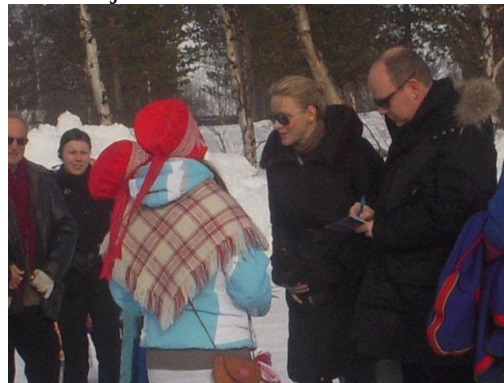
Lähdössä hiihtolenkille, Mikko Boren
Lassi Ahtiainen ja Pertti Oranen

Kirsti Lumiala Vuontisjärvellä, lennättää
ahvenia jäälle.

Kuvat: Kirsti Lumiala ja Eila Oranen
Lettukestit Unnukka Sollan syntymäpäivänä
Rihman pihanuotiolla

Monakon Ruhtinas Albert ja Ruhtinatar
Charlie olivat pikavisiitillä Hetassa
Ruhtinas sai lahjaksi nimikko poron.
HTR:n viikon kohokohta oli viettää päivä
Saamelaisen kulttuurin ja järjestelyjen
keskellä.

Kuva Unnukka Solla oik. Kirsti Lumiala, Arne Wahlström ja Eila Oranen

TRL:n 40v retkeilypäivillä 2011 Varkhanmukassa. HTR:n joukkue lähdössä erätaitokisaan. Itse kisä kyllä meinäsi unohtua matkalla, juttua riitti ja sitä oli paljon, yht'äkkiä huomasimme, että olemme menossa kohti Raattamaa! Maaliin kuitenkin selvisimme, emmekä olleet ihan viimeisiä, onneksi pisteitä ropisi tehtävistä.

Taiteilija, valokuvaaja ”Arska” Arne Wahlström, on ollut HTR:n jäsenenä jo vuosikymmeniä. Mainio tarinan iskijä ja lapinkävijä jo ihan nuoruudesta asti. Vähän sääliä tuntien muistuu hänen kertomansa tositarina. Hän oli nuorena poikana ollut kanoottiretkellä Inarilla, samalla kanootilla kaverin kanssa kalastelivat, meloivat, kunnes löytyi sopiva luoto, johon he menivät maihin evästelemään ja teltan pystytyshommiin. Kuinka ollakaan se ainoa, vilua ja lihaksia rentouttava ”tärpätti” pullo putosi kalliolle ja hajosi. Onneksi kalliolla oli koloja, johon aine jäi ja pillit syntyivät ruohon korennoista. Ja sitten oli maailma heidän!

KOTISEUTURETKIÄ 2014-2015

2014 keväällä HTR/HELY:n jäsenet tutustuivat uudenlaiseen Luontokeskus Haltiaan. Luontokeskus on koonnut koko Suomen luonnon yhdenkaton alle, joka näkyy tilojen kautta upeissa näyttelyissä. Kannattaa käydä katsomassa, ainut laatuinen.

Leppoisaa oloa tulistelupaikalla, kauniissa säässä. Kaukaisimmat mukanaolijat olivat Eila Rossi-Raittinen ja Erkki Raittinen Loviisasta. (kuvassa keskellä) Kaiken kaikkiaan meitä oli lähes parikymmentä osallistujaa.

Harakansaaressa toukokuu 2015

Sää suosi, se mikä vähän harmitti, oli lintujen pesintäaika, hanhia, lokkeja, tiiroja oli valtavasti pesintä puuhissa. Mielestämme se paikka ei olisi saanut olla avoin kävijöille. Tutustuttiin myös erilaisiin Suomen kaloihin, joista siellä oli hieno näyttely.

oik. Kirsti Lumiala, Arne Wahlström, Helmi Elovaara
Raimo Lähdesmäki, Eila ja Pertti Oranen,
Unnukka Solla, Matti Huttunen ja Lassi
Ahtiainen

Siellä on joku ”ötökkä”
Lapset: Oona Holmberg, Iisakki Suvanto
ja Leevi Holmberg

Lapsilla oli hauskaa, kun oli hyviä kiipeilypuita. Saari tarjosi paljon katseltavaa, oli luontotalo, energianäyttely, taitelijoiden ateljeet ja luontopolut ym. Saarella on oma energia-luonnonlähde ja aurinkokennotoiminto.

RIHMAKURUN UUTTA KAIVOA KUNTATTIIN JA RETKEILTIIN 2015

Kuntattu Rihman kaivo, kuntaajat Eila ja Pertti Oranen ja Pertti tykkää pöröyttää moottorisahaa. Rihmakurun majoille tuli uusi kaivo talkooviikolla 2014 TRL: puh.joht. Pauli Komosen johdolla.

Kuvat: Hilikka Laitinen ja Eila Oranen
Hilikka Laitinen ja Pertti Mikkilä, Espoon Retkeilijät meidän kaikkien tutut retkikaverit ja TRL:n ruskaviikon vetäjät

TRL:llä oli samaan aikaan ruskaretki Varkhanmukassa noin parikymmenen osallistujan voimin. ”Ahti” antoi meille kalaa niin runsaasti, että oli ilo saada Varkhanmukan porukankin suut napsamaan. Savustetut ahvenet maistuivat nuotion äärellä.

Hilikka Laitinen oli HTR:n jäsen alkuvuosina, toimi mm. taloudenhoitajana. Hilikka on Retkeilijä-lehden päätoimittaja! Tästäkin ylläolevasta tilanteesta hän kirjaili lehteen mainion jutun kuntaamisesta. Retkeilijä-lehti on aina eloisa, iloinen ja kannustava.

Kaivon kuntaaminen on ympäristön peittämistä kuntalla, maa-aineksella, jottei hiekka kaivon ympärillä valuisi sateen mukana pois.

Kuntaamisurakka oli kieltämättä aika kova, kun suonlaidasta yritimme ottaa päällimmäistä kerrosta, tylsällä lapiolla, huomioiden vielä maisemoinnin.

Puuhuolto, veneenhuolto talvisäilöön sekä syksysiivous talven tuloon, ovat kuuluneet myös jokavuotiseen HTR:n ruskaviikkojen ohjelmaan jo monena vuonna.

HELSINGIN TYÖVÄEN RETKEILIJÄT JA HELSINGIN LUONNONYSTÄVÄT YHDISTYIVÄT

Toimintaa 2015 ja 2016

2015 oli 48 toimintavuosi. Toimitilamme koki jälleen muutoksen. TRL:n toimisto muutti maaliskuussa Työväenyhdistyksen taloon Sturenkatu 27. Saimme sinne taas pienen kaapin omaisuudellemme ja kokoustamismahdollisuuden. Kokous ja säilytystilasta maksamme 200€. Toimintavuosi muodostui omatoimisesta retkeilystä ja ohjatuista tapahtumista.

Helsingin Luonnonystävät (HELY) liittyivät Helsingin Työväen Retkeilijöihin 2015

HTR: ään tuli lisää jäsenmaksun maksajia ja uutta intoa tointaan!

Jäsenistöämme osallistui useisiin TRL:n järjestöjen tapahtumiin ja HTR/Helyn tapahtumat ovat myös olleet kaikille avoimia

Tiedotus!

Jäsenkirje postitettiin jäsenistölle vuoden alussa ja syksyllä. Lisäksi tapahtumat olivat kaksi kertaa Retkeilijä-lehden toimintakalenterissa. Kotisivut ovat netissä, joita päivittää sihteeri.

Hallitus kokoontui 4 kertaa. Jäsenmaksun maksaneita 2015 oli 84 ja 2016 jäseniä oli 76

Toiminta

Sääntömääräiset kevät ja syyskokoukset pidettiin n. 15 jäsenen voimin.

Kotiseuturetkelyä oli mm. kävelytapahtuma Katajanokan alueelle, tutustuimme entiseen vankila-alueeseen. Pilkkitapahtumaan oli suunnitelma mutta jää tilanne esti asian toteutumisen. Järjestimme myös tutustumistapahtuman uuteen TRL:n toimitilaan ja HTR:n kokoustilaan. Syksyllä 2015 ja 2016 oli Hugo L Mäkisen muistokävely Vuosaaren maisemissa ja Puotilasta-Itäkeskukseen, sää suosi ja oli mahtavan näköisiä rakennuksia matkalla.

Vanhojen valokuvien tunnistusta Työväenliikkeen kirjastossa. Kokoonnuimme kaksi kertaa esityön teossa tätä muistelmakirjaa varten. Lokakuussa olimme ilmaisen museopäivän kunniaksi tutustumassa Luonnontieteenmuseoon. Olimme museossa ns. museoiden ilmaispäivänä, tapahtuma oli onnistunut, varsinkin lapsia ihmetyttävä.

HTR:n hiihto/pilkkiviikot Raattaman Rihmakurun majoilla, viikot 13-14, hiihdimme ja pilkimme mm. 2015 Karjalan Retkeilijöiden kanssa.

Talvet ovat olleet tosi arktisia lapissa, lunta ja jäätä paljon ym.

Keväällä maaliskuussa 2016, järjestimme hiihto/pilkkiviikot edellisten vuosien tapaan Raattaman Rihmakurunmajoille.

Tutustumisretki Harakansaareen 24.5.2015 Lähtö klo 10 Kaivopuiston rannasta.

Retki oli onnistunut. Sää oli aurinkoinen ja keväinen. Saaressa oli paljon katseltavaa ja ihmeteltävää, joskin kulkua häiritsi saarella pesivät linnut. Paistoimme makkaroituja ja nautimme virvokkeita. Retki päättyi kahvila Ursulaan, jossa hirveässä väentungoksessa nautimme kahvit ja lapset nauttivat jäätelöä. (lisää sivulla 45)

Some-kurssi ja liikuntaa saarenlumossa Sipoon Kallioniemessä 2015

Teemana oli; Sosiaalinen media järjestötoiminnan tukena, ilmaisun ja julkaisun välineenä.

Some-kurssi 2016, teemana; Kansalaisena tietoyhteiskunnassa

Tapahtuman toteuttajina oli Ilpo ja Ritva Rossi. Tapahtuman kautta saimme TSL:n avustusta seurallemme. (lisää sivulla 49)

Ruskaviikot Raattamassa 2015 ja 2016 v.38–39 verkkokalastusta, patikointia ja marjojen poimintaa. Varkhanmukassa ja Rihmassa.

Kalojen saaliista riitti nautittavaa koko retkeilyporukoille niin Rihmassa kuin Varkhanmukassa. 2016 ohjemaan kuului myös kalojen valmistu tapahtuma jokivarsimaisemassa HTR:n jäsenille ja vieraille.

Jouluista-juhlaa vietimme 2015 videoiden ja valokuvien muistoissa sekä 2016 kansainvälisen tapaamisen merkeissä Työväenliikkeenkirjastossa. Tilaisuudet olivat lämminhenkisiä ja jouluisia.

Retki Vartiosaareen sunnuntaina 22.5-2016. Retki alkoi Hakaniemestä, Saaristokuljetuksen liikennöimällä vesipussilla. Sää oli ihanteellinen, aurinkoinen, pilvetön ja vähätuulinen. Retkeläisiä oli yhdeksän HTR/Helyn ja viisi Viretin retkeläistä, yhteensä 14. Päivä oli onnistunut ja keskustelua herättävä. Jäi ilmaan monta kysymysmerkkiä koskien Vartiosaarta!

Osallistuimme Työväen Retkeilyliiton 45-vuotis juhlaan Raataman Varkhanmukassa. Juhlassa muistettiin Varkhanmukka-palkinnolla HTR:n Eila ja Pertti Orasta. Palkinto oli vuosikymmenien ajasta ja siinä tehdystä talkootyöstä liiton majojen hyväksi.

Kotiseutukävelyretki 8.9-2016 Lähtö Rautatieasemalta, Aleksis Kiven patsaalta klo 17. Tutustuimme Helsingin keskustan julkisiin veistoksiin ja taideteoksiin. Katsastimme noin parikymmentä veistosta. Vihdin Retkeilijöistä oli mukana kuusi henkilöä ja HTR:stä kuusi yht. 12 osallistujaa. (lisää sivulla 50)

HTR:n hallitus kokoustamassa kesällä 2015 Kesäkotiki Kallioniemessä. Kuvassa oikealta: HTR:n puh.joht. Matti Huttunen, Helmi Elovaara, Eila Oranen, Ritva Rossi, Pertti Oranen, Arne Wahlström ja Ilpo Rossi. Kuvasta puuttuvat Kirsti Lumiala, Lassi Ahtiainen, Terttu Koponen ja Janne Väyrynen

LÄPPÄRIVIIKOT SIPOON KALLIONIEMESSÄ

Ilpo ja Ritva Rossi ovat luotsanneet monena vuonna (ainakin viitenä) kurssin TRL:n jäsenistölle ja kaikille halukkaille. Aiheet ovat olleet sosiaalista mediaa, järjestötoimintaa ja tietotekniikkaa käsitteleviä, jotka ovat olleet tosi tarpeellisia monelle tässä koko ajan muuttuvassa mediaviidakossa. Kurssi on ollut viisipäiväinen, osallistujia on ollut 15-20 Kesäkotikallioniemessä on ollut täyshoito-majoitus ja muonitus, pienellä ”kuppauksella”.

Kurssit olivat aluksi Helsingin Luonnonystävien ohjelmassa mutta sitten kun seuramme yhdistyivät järjestäjänä on ollut HTR/ Luonnonystävät

Helsingin Luonnonystävien jäsenet toivat kaivattua uutta väriä ja intoa HTR:n toimintaan sekä taloustilanteeseen. Luonnonystävistä liittyi 20 jäsentä. HTR: ään. Ilpo on HTR:n varapuheenjohtaja.

Ilpo on taitava filmaaja ja videoiden tekijä, joita löytyy netistä sadoittain. Tietävä ja osaava mies monessa asiassa. Vieressä olevaan Ilpon tekstiin on helppo yhtyä.

Heli Tynkynniemi HTR:n jäsen, toinen vasemmalla, Kallioniemen monivuotinen uurastaja, talkootyöntekijä, paikan kuntoon saattaja ja Kallioniemen historian tuntija.

Ilpon viestinnästä!

”Toivon ja uskon, että yhteistyö yhteensulautumisen hengessä onnistuu ja että voimme olla sekä antavana että saavana osapuolena toiminnassa. Nykyisillä resursseilla yhtäällä liikunnan ja HTR:lle ominaisen maltillisen matkailun, retkeilyn ja kulttuurin yhdistäminen sellaiseksi voimakkaaksi toimintavirraksi, kuin mitä Euroopan mannermaalla tapahtuu, on jäänyt toteuttamatta. Ylhäältäpäin tapahtuva taloudellinen ehdollistaminen ja mahdollinen pakottaminen aatteellisesti, erilaisten järjestöjen yhdistämiseen pitää sisällään totalitäärisen ajattelun ja toimintatavan tunnusmerkkejä, joita vastaan koko läntinen demokratia on joutunut vuosikymmeniä taistelemaan. Taloudellisesti vaikeina aikoina ei pitäisi tuhota moniarvoista järjestökulttuuria.”

KULTTUURITAPAHTUMA 2016

Patsaskävely Helsingin keskustassa.

Retkellä oli toistakymmentä retkeilijää HTR:stä ja Vihdin Retkeilijöistä.

Retken oppaana toimi HTR:n puheenjohtaja Matti Huttunen. Hänellä on historia hallinnassa ja apuna oli myös Työväenliikkeen kirjastosta lainatut kirjat. Sää oli tosi suosiollinen, kesäisen lämmin ja vähätuulinen, niinpä patsastelumme oli noin 4 tunnin mittainen ja ainakin parikymmentä patsasta katsastimme.

Kuvassa: Vihdin Retkeilijöitä Helena Idmannin johdolla ja HTR retkeläisiä

Kuvat: Arne Wahlström ja Eila Oranen

Urho Kekkosen UKK-monumentti- suurien käsien alla. 2000 Pekka Jylhä

Ilmaiskyyti, Viktor Jansson 1958

Laulupuu, Musiikkitalon vieressä
2012 Reijo Hukkanen

Kolme Seppää kuplassa. Helsinki Design-viikko
Berliiniläinen Plastigue Fantastique ryhmä taiteili
festivaali ohjelmaan kuuluvan jättikuplan jonka
sisään pääsimme seuraamaan ohjelmaa

TRL:n 45-VUOTIS RETKEILYPÄIVÄT VARKHANMUKASSA 6-8.8. 2016

TRL:n uusi puheenjohtaja Rovaniemen Retkeilijöiden Hannu Puhalainen pitää puhetta iltatilaisuuden juhlassa. Tervehdyspuheen esitti retkeilyn tärkeydestä sekä lappilaisesta matkailusta, melkein paikkakuntalainen kansanedustaja Johanna Ojala-Nieminen. (Edessä tyttärensä kanssa). Tapahtuman pääorganisaattori oli Espoon Retkeilijöiden Armi Salenius ja Vihdin Retkeilijöiden Mia Neuvonen. Ruokailusta ym. vastasi Rovaniemen Retkeilijöitten talkooryhmä. Varkhanmukkapalkinnon jakoi vt. puheenjohtaja Pauli Komonen Kuopion Retkeilijöistä. Kaikki perinteiset touhut olivat mukana, vähän vielä ekstraakin. HTR:stä oli vain muutama mukana. Yleensä olemme määrällisesti olleet aika hyvin Retkeilypäivillä mukana mutta nyt tuntui olevan kulkijoilla päällekkäisyyksiä. Sää oli monipuolinen, vähän sateinen, pilvipoutainen ja aurinkokin näyttäytyi. Kiva, lämmin ”henkäys” ja yhteen kuuluvuus leijui ilmassa koko tapahtuman ajan.

kuvat: Mirja-Liisa Neuvonen
HTR:n Eila ja Pertti Oranen saivat Varkhanmukka palkinnon ns. talkootyöstä monien vuosien varrelta

kuva E. Oranen
Kuopion Retkeilijöiden Lila Komonen on mestari heittämään frispietä ja taitava monessa muussakin asiassa, taustalla Seija Komonen

HTR:n JUHLAVUODEN SUUNNITTELUA JA TAPAHTUMIA 2017

HTR:n 50:s toimintavuosi muodostuu omatoimisesta retkeilystä ja ohjatuista tapahtumista.

Liikutamme itseämme myös muitten seurojen tapahtumissa.

Seuramme järjestää kaikille avoimia ulkoilu ja liikuntatapahtumia.

Tapahtumat

Ulkoilu/pilkkipäivä järjestetään jäätilanteen salliessa (sivu 53)

Järjestämme kotiseutu-kävelyretkiä sekä osallistumme muitten seurojen järjestämiin tapahtumiin

Järjestämme viikoilla 13-14 Raattaman Rihmakurunmajoille hiihto/pilkkiviikot (sivu 54)

Keväällä jatketaan perinteistä teemaa ”Helsingin saaret tutuksi”

Pidämme yllä Saamelaiskontakteja, Saamelaisdokumentaatio käytössä.

Järjestämme opintotoimintaa.

Syksyllä järjestämme kävelyretkiä sekä Rihmakurun majoille ruskatapahtuman.

Järjestämme edelleen valokuvien tunnistamistilaisuuksia Työväenliikkeen kirjastossa

HTR täyttää 9.11.2017 50 vuotta, juhlistamme saavutusta retkeillen sekä 11.11 järjestämme jäsen ja kutsuvierastapahtuman Tapanilan Työväentalolla.

Tiedotus

HTR:llä on kotisivut, josta saa tietoa mm toiminnastamme, hallituksesta, historiasta.

Lisäksi tiedotamme jäsenkirjeellä ja lehtitiedotteilla.

Suunnitteilla on muistio/**HTR:n juhlaulkaisu 50vuoden ajalta.**

Teemme yhteistyötä arkistotoiminnassa Työväenliikkeen kirjaston ja Työväenarkiston kanssa.

Talous

Jäsenmaksumme on 20 € aikuiset ja lapset 5€.

Toimintaamme pyrimme saamaan avustusta TSL/TRL: n kautta opintotoimintaan liittyen.

Hallinto, toimisto ja toteutukset ovat talkootyöllä tapahtuvia.

TRL:lle maksamme 2017 aikuiset 10€ ja lapset 1€ / jäsen

Kokoustilamme/kappimme vuokra TRL:lle 200€/ vuosi

Hallitus 2017

Puheenjohtaja Matti Huttunen, varapuheenjohtaja Ilpo Rossi, sihteeri/taloudenhoitaja Eila Oranen

Ritva Rossi, Kirsti Lumiala, Pertti Oranen, Helmi Elovaara ja Terttu Koponen

Kuva E.Oranen

Vasemmalla, HTR:n sympaattinen, huolehtiva, ”talkootyöläinen” puheenjohtajamme **Matti Huttunen**, aina mukana kotiseuturetkillämme. Pyöräily on Matin intohimo, aina pyörällä liikkeellä, osallistuu usein TRL:n pyöräilyjaoston tapahtumiin. Hän on ollut HTR:n jäsen 80-luvulta lähtien. Kuvassa myös Kirsti Lumiala, Klara Hurme, Arne Wahlström ja Pertti Oranen, pilkiltä tulossa.

Ulkoilu/pilkkipäivä Espoon Oittaaan ulkoilualueella 12.2. 2017

Päivä oli ensimmäinen ns. HTR:n 50-vuotis tapahtumiin liittyvä. Ohjaus/opetustapahtuma, lähinnä pilkinnän harrastukseen Bodom-järvellä.

Tapahtumassa oli lähes kaksikymmentä HTR:n ja HELY:n retkeilijää.

Tapahtuman vetäjänä toimi HTR:n sihteeri Eila Oranen. Alueella oli mitä monipuolisin harrastus mahdollisuus mm. hiihtoon ja luisteluun. Tärkein asia, joka oli suunnattu lähinnä lapsille, mistä ne kalat tulevat ja millä niitä voi saada. Kalojen saanti oli niukkaa, mutta kaikki näkivät ja kokivat, miten kaloja pilkitään. Välinelainausta ja opastusta oli saatavana. Saaliina oli kolme komiaa särkeä, jotka menivät lisäksi Suvannon, Nestori ja Klara Hurmeen kissoille.

Sää oli tosi hyvä, muutama pakkasaste ja tuuleton pilkkijöille ja muuhunkin harrastukseen liittyen.

Ladut olivat hyvässä kunnossa, hiihdon harrastajia oli paljon, johtuen varmaan siitäkin, että talvi oli etelässä taas lumen osalta tosi lyhyt ja vähäluminen.

Alueella oli arviolta noin 200 ulkoilijaa. Yöllä oli täydenkuun aika, liekö se vaikuttanut kalojen ruokailu halukkuuteen.

Eväät tietysti tekevät retkestä miellyttävän, varsinkin kun on lapsia mukana. Opettelimme ja kokeilimme kuinka ns. kertakäyttögrilli toimii talvella, hyvinhän se pelasi! Kolmen euron grillissä oli hiilissä nesteytys valmiina, joten se syttyi hyvin, noin 15 min hehkutuksen jälkeen voi laittaa nakit teräksiselle rutilälle. Hyvältä maistuivat! Lisäksi oli kuumaa mehua, kaakaota, kahvia ja kinkku/juustoleipiä. Lapsille oli innostus ja urhoollisuus yllätyspussit palkintona. Tapahtuma oli noin 6 h pituinen kaiken kaikkiaan, kun ulkoilutarjonta oli niin paljon.

Kuva E.Oranen

Leppoisaa oloa kaloja odotellessa, tapahtuman tarkailijana oik. HTR:n Helmi Elovaara, kenellä nappaa ekana.

Hiihto/pilkkiviikot Raattamassa viikot. 13-14 18.3-1.4.2017

Kuva: Marjaliisa Hentilä

Kuva: Eila Oranen

Suksien sujuttelu Raattaman hyvin hoidetuilla latubooleilla. Kuvissa: Seppo Hentilä, Eila Oranen, Eino Ketola ja Marjaliisa Hentilä

Sää oli harvinaisen talvinen, yöpakkasta ja kovia tuulia! Lunta oli n. 80 cm ja pilkkijäätäkin melkein saman verran. Huhtikuun ensimmäisenä päivänä oli niin kova lumituisku, että mökin eteen kertyi yönaikana metri lunta.

Kalojakin tuli paljon vähemmän kuin muina vuosina, johtuen kyllä siitäkin, että emme voineet mennä jäälle kovan tuulen tai pakkasen takia. Mieluisaa oli kuitenkin ja aina sinne mieli halajaa uudelleen ja uudelleen.

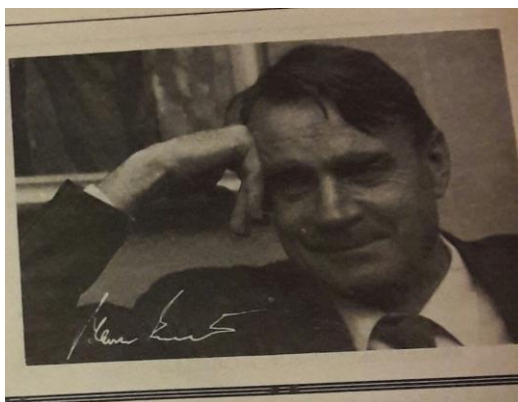
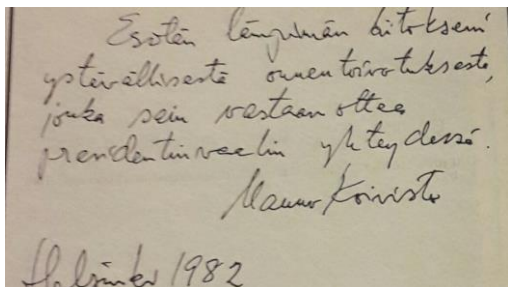

SUURET VAIKUTTAJAT POISTUIVA 2017

Pitkäaikainen HTR:n puheenjohtaja **Arvi Malaska** poistui muistojen kultaisille retkimaille 28.4.2017 85 vuotiaana!

Hän sai ”sinne” korkeaa, hyvää seuraa, sillä retkeilyseurojen perustamisen aikoina, Eduskunnassa oli ministerinä -60-70 luvulla toiminut SDP:n Mauno Koivisto. Lisäksi molempien ensimmäinen työpaikka oli Satamalaitos, Arvillä Helsinki nosturinhoitajana ja Koivistolla Turku, hän oli konttoritehtävissä Turun satamassa nuoruusvuosinaan.

Presidentti Koivisto poistui taivaan retkipoluille 12.5.2017 93 vuotiaana. Mauno Koivisto valittiin presidentiksi 1982. Retkeilijä-lehdessä hän lausui omakätisen kiitoksensa TRL:n retkeilijöille.

Voidaan vaan miettiä, mikä vaikutus oli kaupungin avustus ja kannustusten asioiden saralla vuonna 1967 kun HTR perustettiin, rahaa ei kyllä arkistojen mukaan paljon herunut mutta ne asiat mihin voitiin turvautua, yhteistyö TUK:n kanssa ja Helsingin Kaupungin kanssa ja Erkki Wikstenin arvostus ja osaaminen oli ensiluokkaista.

Arvi ja Raili Malaska olivat HTR:n kantavia voimia Erkki Wikstenin jälkeen. Arvi oli HTR:n puheenjohtaja 13 vuotta 1993-2006. Tehtävä oli haastava, luotsata ”laivaa” heti Erkki Wikstenin jälkeen. Arvi oli pidetty, positiivinen, kaikkien kaveri myös naapurimaamme Viron retkeilijöiden kanssa. Hän opasti, neuvoi ja oli itse mukana mm. Viron vieraiden kanssa lapin matkoilla.

Kuvat Matti Huttunen

Arvi ja Raili leikkaavat 80v kakkua, lokakuu 2011, kotiseuturetken jälkeen. Juhlissa mukana Tapiolan Maa ja Meri Retkeilijöiden Ellen Granholm ja Virosta vierailulla, Arvin ja Railin ystävä Helve Ott

**Arvi Malaska
Helsingin Työväen
Retkeilijöiden puheenjohtaja
Työväen Retkeilyliiton
hallituksen jäsen**

"Vahinko ei tule kello kaulassa" ajatteli Arvin äiti viisaasti, kun sitoi poikansa kaulaan lampaankellon siellä Karjalan kannaksella Räisälän pitäjässä. Arvi näet oli vikkellä karkaamaan metsään pihapiiristä jo polvenkorkeuisena ja äiti tällä keinoin tiesi missä poika taapertaa. Nyt kello roikkuu Arvin seinällä muistona lapsuuden ajoista.

Hinku metsään on säilynyt yhtä vahvana aikuisiässä. Kun armeijan sisikoulutukseen kuului oppi tähtien mukaan suunnistamisesta ja harjoituksissa rämmittiin metsässä vetäen raskasta konekivääriä ahkiossa, ei ankara koulutus tuntunut pojasta vastenmieliseltä.

Harvat muistavat ajan, jolloin Neuvostoliiton rajat kulkivat maamme sisällä. Arvi Malaskalle ne rajat ovat tuttuja, sillä hän palveli rajavartijana Porkkalan vuokra-alueella.

Kun elämäkumppaniksi osuu sellainen tyttö kuin Malaskan Raili, voi hyvillä mielin todeta, että vakka on kantensa valinnut. Kun näet Arvi meni leipätöihin satamaan Katajanokalle ja kiipesi nosturin nokkaan ja odotteli viikonloppua päästäkseen retkeilemään, oli Raililla samat haaveet.

Yhdessä ja lasten kanssa ovat Arvi ja Raili tehneet telttaretkiä niin Suomessa kuin muissakin Pohjoismaissa. Harvoin on ollut pakko mennä sisä-majoitukseen. "Telttailussa on se oikea retkeilyn maku."

Kun kuninkaat ja pressat ovat patikoineet virallista Kungsledenin reittiä,

ovat Arvi ja Raili etsineet omat polkunsu samoilta tuntureilta.

Arvi Malaska ja monet muut reilut sataman pojat tulivat Helsingin Työväen Retkeilijäin toimintaan 60-luvun puolenvälin jälkeen. Arvi valittiin HTR:n puheenjohtajaksi 90-luvun alussa. "60-70-luvulla kuljettiin isoissa porukoissa. Järjestimme päiväpatikoita sunnuntaisin. Ne olivat ns. Helsingin kaupungin retkiä. Hauska muisto on jäänyt mieleen patikasta, jossa oli mukana toistasataa henkeä. Retki alkoi Puistolan asemalta, jolloin mukaan oli huomaamatta tullut iäkäs mummo Puistolan vanhusten asuntolasta. Matka maaliin, eli Kontulaan oli pitkä, järjestäjät alkoivat huolestua vanhuksen kestävydestä. Sarhion Roopella oli kuitenkin hieman konjakkia mukana. Mummolle annettiin pieni vahvistava ryyppy kannustuspuheiden kera ja taas menttiin" muistelee Arvi.

Huumori, sosiaalisuus ja kannustus ovatkin retkenvetäjän kuin seuran puheenjohtajankin parhaita ominaisuuksia.

"Erityisesti haluan korostaa liittomme, Työväen Retkeilyliiton roolia, joka on tärkeä jäsen-yhdistysten yhteistoiminnan, koulutuksen, maja- ja tiedotustoiminnan kannalta. Toivon ja uskon, että kaikilla jäsenyhdistyksillemme, erityisesti pääkaupunkiseudulla on halua tukea liiton toimintaa. Varsinkin nyt, kun yhteiskunnan julkista tukea liitollemme on rajusti leikattu. Toiminnan lisäämisellä ja sitä kautta jäsenmäärän kasvattamisella voimme paremmin toivoa yhteiskunnan rahallista tukea toiminnallemme."

Arvi Malaskaa jututti Laitisen Hilikka

kuva E. Oranen

Arvi 80-vuotis päivänä kotonaan 18.10.2011, TRL:n ja HTR:n kukkapuskan kera

VUOSIJUHLIA VUOSIEN VARRELTA

5-vuotta, vuosijuhla 9.11.1972 (Siltasaarenkatu12) Vuosikokouksen yhteydessä

HTR:n viisivuotis-juhlan /pikkujoulukuva Siltasaarenkadun tiloissa: vasemmalta Helga Nieminen miehensä kanssa, edessä. Vas. Birger Käcklund, Georg Grönman, Eila Oranen, Pertti Oranen, Jari Oranen, takana Martta Järvinen, Pulmu Lehti

HTR 15-vuotta juhla 6.11.1982 Stenbackassa

Kuvassa HTR:n perustajajäseniä SirkkaMaija Joki, Aulis Joki ja SirkkaMaijan isä ”paappa” vas. Toini Paajanen, käsityönsä kera onnittelemassa, Georg Grönman, Helvi Kääriäinen (Toinin valmistama uusi HTR:n viiri), Arvi Malaska ja Terttu Hämäläinen pitää puhetta. Takana Ritva-Liisa Tiilikainen

1982 HTR:n 15 vuotisjuhla sanassa: ”Ilmaisten ilomme ja tyytyväisyytemme siitä, että yhteinen aikaansaannoksemme on ohittaen tyylikkään huomaamattomasti asiaan kuuluvat uhmakautensa, saapunut murrosikään.

Toivotamme läsnä olevien perustajajäsen voimin seuralle parhainta menestystä sen nyt siirtyessä teinikauteensa.

Kiitämme HTR:n varsinaista isää Erkki Wiksteniä tämän meidän yhteisen seuralapsosemme isällisestä, rakastavasta valinnasta. Kiitoksiimme ja onnentoivotuksiimme liittyvät kaikki nekin perustaja jäsenet, ja varmaan myös ne, joihin yhteytemme ovat jo katkenneet. Onnea, Onnea 15 vuotiaalle HTR:lle”

20-vuotta 14.11. 1987 Siltasaarenkadun toimitilassa, vuosikokouksen yhteydessä

Keskellä kuvassa; Hugo L Mäkinen vaimonsa kanssa, Hilikka Vikman, Pertti ja Jaana Oranen Oikealla; Arvi Malaska, Helvi Kääriäinen, Raili Malaska, Virtaset, Regina Marjanen Hilikka Vikman oli HTR:n jäsen ja Penedon Retkeilijöiden puh.joht. Hän kuoli 27.4.2011

25-vuotisjuhla marraskuu 1992 Työväentalon juhlasalissa marraskuussa

TRL: ansiomerkkien jakajana oli TRL:n puh.joht. Ellen Granholm ja Erkki Wiksten.

Kukitetut HTR:n perustajat.

Erkki Wiksten, Aulis Joki, Anita Wiksten ja SirkkaMaija Joki. Puhetta pitää HTR:n puheenjohtaja Arvi Malaska. HTR:n ansiomerkkien saajat: SirkkaMaija ja Aulis Joki, Leena Seppälä, Pertti Oranen, Helvi Kääriäinen, Regina Marjanen, Hilikka Nissinen, Robert Sarhio ja Kaarina Ylimaa

Tämän kellon lahjoittivat TRL:n seurat yhdessä HTR:n 25 v juhlassa. Kellon on tehnyt Hyvinkään Retkeilijöiden Heikki Helminen, viisarit ja kone on uusittu 2016 Hämeentien kelloseppäkoulu/myymälässä jossa kello oli alunperinkin viisaroitu. Kello koristaa ja palvelee tällä hetkellä TRL:n toimiston seinällä. HTR:llä ei ole omaa paikkaa kellolle.

30-vuotisjuhla Paasiravintolassa 15.11.1997

Arvi ja Raili Malaska, Maija Koponen ja Veikko Vuorio

vas. Hilkka Laitinen, TRL puh.joht. Tauno Helsten, Helena Helsten, Raili ja Arvi Malaska, Vieno Tallqvist ja Aimo Leinonen

Ilpo Rossi puhuu, kuvassa Veikko ja Aira Vuorio
Maija Koponen

Perustajajäsenet kukitettuna SirkkaMaija ja Aulis Joki puh.joht. Arvi Malaska ja siht. Aune Linnankoski

Helena ja Voitto Nieminen ansiomerkin saaneena, HTR:n alkuperäisiä jäseniä.

Tilaisuus oli juhlava niin kuin aikaisemmatkin! HTR:n puheenjohtaja Arvi Malaska puhui juhlapuheessaan mm.

”Arvoisat kutsuvieraat, hyvät naiset ja herrat, hyvät retkeilijät ja retkeilyn ystävät. Toivotan teidät tervetulleeksi tänne HTR:n 30 vuotisjuhlaan. Lämpöiset kiitokset huomion osoituksista ja tervehdyksistä.

Toivomme, että yhteistoiminta Työväen Retkeilyliiton ja muiden seurojen kesken edelleenkin toimisi mielekkäästi, uusia ideoita ja toimintoja kehitellen.

Erityisesti toivotan tervetulleiksi täällä olevat perustaja jäsenet, jos he eivät olisi kokoontuneet 30 vuotta sitten ja pistäneet seuraa pystyyn niin ei meilläkään olisi tätä tilaisuutta. Tänä iltana on hyvä muistella menneitä niitä hyviä retkiä ja vaelluksia niin kotimaassa kuin maailmalla.

Me emme ole tottuneet yhdessäoloon tässä muodossa ja asuissa. Olemme kokoontuneet iltanuotioilla ja vaatimattomissa kämpissä mutta hauskaa on ollut ja juttu luistanut. Toivon tästä illasta tulee myös iloinen yhdessä olon hetki.

HTR 35 vuotta Hoitokoti Käpyrinne Käpylässä 2002

SirkkaMaija Joki, Arvi Malaska ja Aulis Joki
perustajajäsenet

Lemmikki Aniluoto

Veikko ja Aira Vuorio

Aune Linnankoski

Hilkka Nissinen

Jouko Ohisalo ja Eila Oranen

Arvi Malaska puheenjohtaja, Veikko Vuorio oli TRL:n taloudenhoitaja ja Aira Vuorio HTR:n taloudenhoitaja, Aune Linnankoski HTR:n sihteeri, oik. ylhäällä Lemmikki Aniluoto, hänet Eki mainitsee ensimmäisessä lapin, matkassaan joka oli Hetta-Pallasreitillä 1969, Lemmikki toimi mm taloudenhoitajana. Hilkka Nissinen pitkään hallituksen jäsenenä ja puuhanaisena tunnettu. Arvostus ja kunnia merkit paikallaan.

Jouko Ohisalo, sataman kundeja kuin myös Pertti Oranen! Jouko Ohisalo ja Keijo Laiho saivat -70 luvulla TRL:n ”huippuhullu” palkinnon, oli kilpailu huippujen saavutuksista ja niitä oli paljon.!

HTR 40 vuotta Iidan Tupa Käpylässä 24.11.2007

Tilaisuus oli lämminhenkinen, TRL:n puheenjohtaja Pauli Komonen toivottaa onnea uudelle HTR:n puheenjohtajalle Esko Niemiselle.
Oikealla: Mosan kisällit laulattavat yleisöä Ilpo Rossin johdolla.

Pertti Oranen, Maija Koponen, Helena Nurmio.
Pöydän päässä Pertti Mikkela

Juhlayleisöä oli noin 40

Laulettiin SirkkaMaija Joen; Houkutuslaulu

2007 vaihtui HTR:n puheenjohtaja, Arvi Malaska saa kiitoksia TRL:n puheenjohtajalta Pauli Komoselta.

HTR 45-vuotta Työväenliikkeenkirjasto 30.11.2012

Juhlaan oli ilmoittautunut yli 35 osallistujaa mutta luonto teki tepposensa, oli niin kamala lumipyry, tiet olivat osittain tukossa, kaikki ei päässeet paikalle. Juhla oli arvokas, juhlallinen ja HTR:n omainen.

Työväenliikkeen kirjaston johtaja **Kirsti Lumiala** ansaitsee suuren kiitoksen juhlan onnistumisesta ja harmoniasta sekä myös HTR:n riveissä mukana olijana, hallituksen jäsenenä ja retkikaverina.

Tarjoilutila oli taideteoksien koristeitu

Juhlakakku oli Eila Orasen käsialaa sekä suolaiset antimet.

HTR:n puheenjohtaja Matti Huttunen lausui tervehdys puheen.

Kuvat: M. Huttunen ja E Oranen

TRL:n puheenjohtaja Pauli Komonen lausui onnittelut pitkällä juhlapuheellaan. Juhlapuhuja oli myös kaupungin valtuutettu, HTR:n jäsen Maija Anttila.

Helsingin Luonnonystävien puheenjohtaja Ilpo Rossi säesti kitaralla ja laulatti Arvi Malaskaa ”se oli ainutlaatuista,” sanoi Arvi

Ilpo ja Helve Kataja laulunlumoissa. Irja Reinikainen lausui pitkän runon.

Kuvassa vasemmalla Kirsti Lumiala, Lassi Ahtianen, Helmi Elovaara, Aarne Wahlström, Helena Nurmio Lahden Samoiliijoista, (alussa HTR: lainen). Marianne Koppatz, Anne Koppatz ja Eila Oranen.

Oikealla kuvassa; Arvi Malaska, Pertti Oranen, TRL:n toimiston hoitaja Maija Koponen, JäRet. TRL:n puheenjohtaja Pauli Komonen ja Helsingin Luonnonystävien puheenjohtaja Ilpo Rossi

Kunnioitettiin, huomioiden ruusun kera lähes perustaja jäsentä Anne Koppatzia (Wiksten) hän on ollut mukana HTR:n jäsenyydessä alusta alkaen. Perustajajäseniä on vielä Anitta Wiksten ja Aulis Joki, he eivät olleet paikalla, voimien jo hiipussa.

Tilaisuudessa jaettiin TRL: n. ansiomerkeillä ansioituneet: Eila Oranen kultainen ansiomerkki ja Lassi Ahtiainen hopeinen ansiomerkki.

Tilaisuus oli juhlava, puheenjohtaja Matti Huttusen aloittaessa lämpimällä tervetulo puheellaan. Ohjelmaa oli paljon ja ainut laatuista kuten esim. Irja Reinikaisen runoesitelmä. Ilpo Rossi on ollut takuvarma laulattaja ja kitara on ollut aina vireessä, Arvi Malaskakin lauloi, kun Ilpo oli kysyjämiehenä.

HTR:n MAINEIKKAITA RETKEILIJÖITÄ

Erkki Uolevi Wiksten

Syntyi 5.3.1927 Mäntsälässä, kuoli 9.9.1993 Helsingissä.

Helsingin Työväen Retkeilijöiden ja Työväen Retkeilyliiton perustaja. Tiedottaja, toimittaja aluksi HTR:n jäsenlehtien ja myöhemmin TRL:n jäsenlehtien päätoimittaja.

Sosialidemokraatissa toimittajana 1959–1960 ja toimitussihteerinä vuodesta 1960 alkaen ja myöhemmin päätoimittajana.

Luonnon Ystävien Kansainvälisenliiton NFI:n kongressi pidettiin lokakuun 1981 alussa Hollannin Amerfoortissa. Suomesta kokouksessa oli paikalla Erkki Wiksten päätehtävässä.

HTR:n puheenjohtaja 1967–1990 Erkki Wiksten valittiin TRL:n puheenjohtajaksi 1972 ja hän toimi tehtävässä ansiokkaasti vuoden 1992 liittokokoukseen asti. Kunniapuheenjohtajaksi 1992

Hän oli sanojensa, ajatusten ja asioiden loppuun saattamisessa ainut laatuinen! Meni ja osteli maita, sopi rakentamisista ym. mahdollisti myös sen, että ei ”kohtuuttomasti kupattu” Mukana oli myös TRL:n sen ajan johtoa mutta Eki oli tietojen mukaan henkilö, joka vei asiat ao. pisteeseen.

Lehtimies, tiedottaja oli työssään myös vapaa-aikanaan. Uskomme, että kukaan toinen ei olisi pystynyt sellaiseen tulokseen lapissa tai täällä etelässä. Ne rauhoittavat näköalat ja paikat mökeille! Osaammekohan olla tarpeeksi kiitollisia siitä kaikesta mitä hän sai aikaan.

Toimintasuunnitelmat olivat hyvin runsaita 90-luvulle saakka, noin viisiarkkia ainakin, Ekillä oli ideoita ja suunnitelmia paljon ja tekstiä syntyi hetkessä kuin itsestään.

Esim. vuoden -85toimintasuunnitelmassa oli 14 eri jaostoa.

Hallinto, kotiseuturetkeily, eräretkeily, vesiretkeily, pyöräretkeily, leirintä- ja matkailu, alppikiipeily, valokuvaus, kiinteistötoimikunta, valistus ja opintotoimikunta, tiedotustoimikunta, kansainvälinen toimikunta, suunnittelutoimikunta, nuorisotoimikunta.

Kaikissa oli tapahtumia, jotka jollakin muotoa myös toteutuivat ja joissa oli nimetyt vastuuhenkilöt.

Jäsenmäärästä Eki kirjoitti: Vuoden 1985 toimintaan sisällytetään jäsenmäärän lisäämistavoite kuitenkin niin, että jäsenmäärää ei lisätä lukumäärään lisäämiseksi, vaan etsitään seuran piiriin lisää retkeilystä kiinnostuneita väkeä. Kaikki ovat tervetulleita, mutta ”itse teosta tavatut värvätään”. yhteistyötä ja kanssakäymistä naapuriseurojen kanssa lisätään ja heitä kutsutaan ”kylään

Helsingin Työväen Retkeilijäin ja TRL liitonkin kantaisä Erkki Wiksten oli juhlinnan kohteena HTR:n kokouksessa 1992. Hänet kutsuttiin yhdistyksen **kunniapuheenjohtajaksi**, tunnustukseksi 25 vuotta jatkuneesta työstä puheenjohtajana yhdistyksen ja retkeilyaatteen eteenpäin viejänä.

Erkki Wikstenin muistorahastoon kartutettiin 4000mk. Retkeilypäivät 1996 tuottivat kauniin summan. Järjestävien seurojen edustajat HTR:n Arvi Malaska ja Pentti Nieminen sekä Espoon Retkeilijöiden Hilkka Laitinen kävivät luovuttamassa shekin Kansan Sivistys Rahaston Jaakko Kuuselalle. Muistorahastoa voi kartuttaa paitsi lahjoituksin, myös muistamalla läheisiä Kansan Sivistysrahaston adressilla. Tilatessa mainittava Erkki Wikstenin rahastoon.

Anita Wiksten

Anita on Erkki Wikstenin puoliso. HTR:n perustajajäsen. Anitalle tulee 2017 marraskuussa HTR:n jäsenyyttä 50 vuotta!

Anita on monien kielten taituri/osaaja. Hän oli tärkeä avunantaja kansainvälisessä toiminnassa ja muissakin HTR:n toiminnoissa. Täällä Suomessa hän oli mm. luotsaamassa turisteja luontoon.

Erkki Wikstenin kirjoitus:

Anita Wiksten kuului siihen joukkoon, joka perusti HTR:n seuran, josta liitto sai alkunsa. Ja alkunsa sai myös Anitan pitkä palvelus liiton hyväksi. Kun seura kutsui koolle Työväen Retkeilyliiton perustavan kokouksen ja liitto alkoi kansainväliset puuhansa, oli Anita se, jolle lankesi kirjenvaihtohomma. On syntynyt kirjetä, lehtijuttua ja esitettä ruotsiksi, englanniksi ja varsinkin saksaksi. Samalla on tullut ulkomaisia tuttavuuksia.

Retkeily ei Anitalle ole ollut vierasta. Hän on kulkenut Lapissa, katsonut Saariselät, Kevot ja Käsivarret, kiivennyt Ailigakset, Ylläket ja Haltiat. Ehkä hän Kiinasta palattuaan kirjoittaa tähän lehteen, millaista oli Taivaallisen rauhan aukiolla.

Herman ja Marianne Rolf-poikansa kanssa sekä Gergard ja Marianne Fröhlichin seurassa. Oppaana Anita Wiksten, Paavo Nurmen patsas takana.

Toini Paajanen

Toini oli HTR:n monitaituri niin kestitsemisessä kuin ompelu ja sisustus asioissa. Hän halusi myös metsään marja-aikana. Hän värjäsi mm villalangat itse luonnosta saaduilla väreillä.

Tässä Erkki Wikstenin syntymäpäiväkirjoitus Retkeilijä-lehdestä 1990

Kuka on ommellut liiton ja HTR:n liput? Vastaus on, että tekijä on Toini Tellervo Paajanen, joka aina puuhaa jotakin. Hänen äitinsä opetti tyttäret ompelemaan ja nuorimmasta tuli näppärin. Ja tästä taidosta ovat TRL:n jäsenet hyötynet. Moni kantaa yllään

Toinin ompelemaa anorakkia, sellaista vihreää liiton väristä. Monella on anorakissa roima määrä taskuja. Taisi olla pikku kilpailukin siitä, että mikä taskumäärä olisi niin sanottu trekka. Ja Antero Järvinen, heikkovirtainsinööri, sen kisan voitti. Toini ompeli hänen anorakkiinsa 17 taskua. Kun taskut ladattiin täyteen, painoi anorakki viisi kiloa. Täysipainoista työtä. . .

Onnea tytöille ja kiitokset puuhista liiton ja retkeilyn hyväksi.

Toini oli viimeisen päälle taitava käsityön ja herkullisten kahvileipien taitaja. Anorakkeja oli tilauksessa melkein puoli sataa 1972 aikoihin. Toini ompeli myös HTR:n lipun

Hugo L Mäkinen

Hugo L Mäkinen työssään

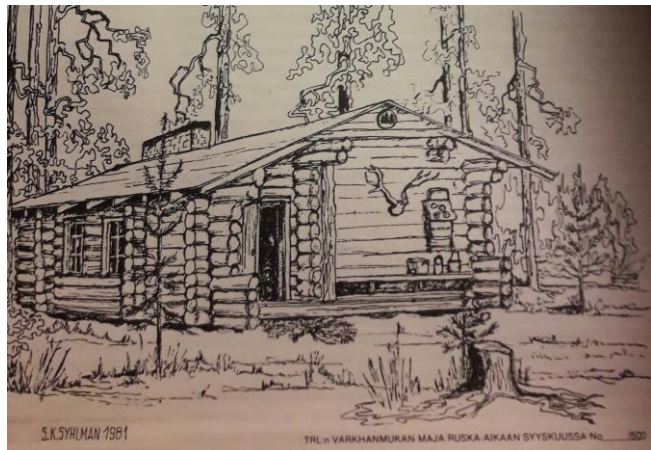
1981 retkelle lähtö yö kuntiin.

Toimittaja, tiedotussihteeri HTR:n pitkäaikainen jäsen. Hugo L Mäkinen kuoli 26. syyskuuta 2010, 102 vuotiaana. Hän oli syntynyt Yhdysvalloissa Roclandissa 9 heinäkuuta 1908. Yhdysvalloista perhe palasi Suomeen 1921

Hän toimi OTK:n (Osuustukkukauppa) tiedotussihteerinä ja useiden työväenlehtien toimittajana Työväen Akatemian hän kävi vuosina 1926-1927. Sen jälkeen alkoi hänen uransa toimittajana sos.dem. lehdissä ja Työväen Sanomalehtien Tietotoimistossa Hän jäi eläkkeelle vuonna 1972.

Sem Shylman HTR:n taiteilijajäsen.

TRL:n retkeilypäivillä Hämeenlinnassa myydään kortteja, joissa on mustavalkokuvia liiton majoista. Kortit maksavat 1 markan kappale eli hinnoissa noudatetaan kohtuullisen kauppaimisen periaatetta. HTR:n jäsen Sem Shylman on maalannut Varkhanmukasta taulun, josta on tehty pieni moniväripainos ja jota myydään TRL:n toiminnan hyväksi 30 mk kpl kehystämättömänä. Saatavana retkeilypäivillä. Suositellaan!

Regina Marjanen

(kutsumanimi Lipe)

Hän oli HTR:n jäsen vuodesta 1975 lähtien aktiivisena toimijana.

Keihäänheittäjä ja koripalloilija, syntynyt 7.2. 1920, kuoli 8.8.2004

Hän voitti keihäänheiton 1946 Suomen mestaruuden tuloksella 39,08 m. Hän edusti Suomea EM-kisoissa 1946 (kuva) Lisäksi hän sai keihäänheitossa kaksi SM-hopeaa ja kaksi SM-pronssia Lisäksi hän voitti keihäänheitossa 13 TUL:n mestaruutta vuosina 1939–1952 ja kolme koripallon Suomen mestaruutta. Hän edusti Helsingin Tarmoa. Hänen työnsä oli Helsingin Rautatieaseman poliisina.

Tapio Rautavaara opasti /neuvoi Regina Marjasta keihäänheiton saloihin 1946.

Birger Käcklund (kutsumanimi Tseke)

Tseke ja pyörä.

Pyörällä pääsee talvellakin

Kevätaurinko pilkistelee jo lämpimästi ainakin täällä eteläisissä Suomessa. Pian räystäät tippuvat, joten on aika aloittaa fillarointi maanteilla. Niin se vain aika kulkee ja vuodenajat muuttuvat. Tulevana kesänä on tarkoitus järjestää neljä pyöräretkeä, joista ilmoitetaan myöhemmin Retkeilysanomissa ja päivänlehdissä. Kerron lyhyesti pyöräilytaphtumista vuodelta 1981.

Työväen Retkeilyliitto järjesti kuusi pyöräretkeä, matkan pituudet vaihtelivat 30 km – 239 km. Vähitellen kehiä oli satonin ja tuulen, mutta silti saatiin väkeä liikkeelle runsaasti. Sipoon silmukkaan, Salin ajoin Kiljälä, Backuksen Eläntöön, Retkeilypäiville Hämeenlinnaan ja Puolapääville Porin. Varsinkin Tuusulan ympäristö oli ylivoimaisesti suosittu. Lähes 60 polkijaa oli mukana, matkan pituus noin 90 km. Tuusulanjärven ympäristöä yhdistettiin kulttuuri- ja liikunta, sillä pyrittiin saamaan pyöräilyn vaihtelua. Tarkoituksena oli, että tavallisetkin pyöräilijät pyysivät letkassa mukana.

Vuoden 1981 aikana suoritin kokeilun, miltä tuntuu ajan ympäri vuoden. Täytyy sanoa, että 7 kk meni melko mukavasti, mutta loput 5 kk vaati jo melko kovaa tahdonjuuhtia. 7 453 km näytti lukuna, kun vuosi vaihtui. Kuukausittain kertyi kilometrejä seuraavasti:

tammikuu	675 km
helmikuu	495 km

maaliskuu	292 km
huhtikuu	517 km
toukokuu	1 163 km
kesäkuu	809 km
heinäkuu	980 km
elokuu	578 km
syyskuu	398 km
lokakuu	882 km
maaliskuu	460 km
joulukuu	301 km

yht. 7 453 km

Tammikuun helmikuun olivat sääolosuhteiden puolesta vaikeimmat kuukaudet ajaa fillarilla. –20° C oli kylmin sää, jonka ajoin 5.1.1981.

TALVIVARUSTEET

Talvipyöräily vaatii tarkoitukseen sopivia varusteita ja valineita. Polkupyörässä tulee talvella olla:

- * nastoitut talvirenkaat
- * kevyt vaihdevälitys
- * ajan koon mukainen rungon korkeus
- * jarrut molemmissa pyörissä
- * tehokkaat valaisin- ja heijastinlaitteet
- * muut liikennesäännösten tai

ajon vaatimat varusteet.

Pyöräilijän vaatetuksen tulee olla:

- * kevyt, lämmin ja tuulta pitävä
- * pimeällä selvästi näkyvä

1960-luvun lopulta lähtien on kauppoissa ollut suomalaisen tehtaan valmistamia polkupyörän nastoitettuja talvirenkaita. Näiden renkaiden markkinoille tulo merkitsi kääntöä talvipyöräilyssä. Nastarenkaat tekivät mahdolliseksi turvallisen ajamisen. Kaatumisesta ei juuri ole pelkoa.

Pyöräily talviharastuksena ei ole kummempaa kuin mikä tahansa talvikauna ulkosalla suoritettava toiminta: hiihto, maastajuoksu, ratsastus, luistelu. –Pyöräily vain on näistä monipuolisinta. Työ, koulu- ja otonmatka, retkeily, kuntoliikenne, harjoitus – kaikki ovat mahdollisia polkupyörällä talvellakin.

Lopuksi totean, että pyöräily rentouttaa sekä pitää nuorena ja solakkana.

BIRGER KÄCKLUND

Helsingin kaupunki kunnioitti Tseken ansiokasta työtä pyöräteidenverkoston, kunnostuksen ja asioiden tietoon saattamisen ansiosta. Hän sai Tseken nimellä varustetun pyörätien, **Birger Käcklundintie**. Tie on Jätkäsaaren lähellä, Helsingin vanhan hautausmaan vieressä kulkeva. Tseke teki päivätyönsä Jätkäsaaren Satamalaitoksella, niin kuin monet muutkin, noin 30 satamalaitoksen miestä, jotka liittyivät HTR: ään vuosina 1968-69

SirkkaMaija ja Aulis Joki

He ovat HTR:n perustaja jäseniä. Juuri sen vaahteralehden löytäjiä!

Aulis oli alkuaikoina Puistolan Urheilijoiden johtotähti, nuorten innoittajana/ohjaajana erilaisiin urheilu tapahtumiin. Liikutti HTR:n noin 30 lasta erilaisissa TUK:n ja muitten seurojen piireissä.

SirkkaMaija oli sukua(eno) Reino Helismaalle, ehkä” sukuvika” kun lauluja syntyi noin vaan, hän teki HTR:lle oman laulukirjan, joita on noin 30 vieläkin saatavana laulantaan.

SirkkaMaija nukkui pois 4.8.2012, hän oli syntynyt 6.4 1927

HOUKUTUS

sanat: SirkkaMaija Joki
sävel: Vanha merimies muistelee

1. SÄ LÄHDE KANSSAIN RETKEILYLLE
METSÄN ÄÄNIÄ KUUNTELEMAAN.
SOFSULOINEN KONSERTTI MEILLE
PALOKÄRKIKIN TAAS RUMMUTTAA.
MÄ PITKOSPOLKUJA KANSSASI KULJEN
KAIKKI ARKINEN POIS HÄVIÄÄ.
ELON HARMIN JA HUOLEN POIS MIELESTÄ SULJEN
ON VAIN HETKI TÄÄ.
2. SÄ LÄHDE LAPPIIN, TUNTURILLE
PORON POLKUJA SAMOAMAAN.
SE LEMPEÄ YSTÄVÄ SILLE,
JOKA LUONTOA RAKASTAA.
SIELLÄ KUIKKELI KUUSESTA TUOSTA
TULEE EVÄITÄ SUN JAKAMAAN.
JA MAAILMAN KIRKKAIMMAN PUROSEN VUOSTA
VOIT JANOSI SAMMUTTAA.
3. SÄ LÄHDE HIIHTÄEN RETKELLE SINNE,
MISSÄ TUULET SUA TUIVERTAA.
SINUT LUMINEN KURU JA RINNE
TERVETULLEEKSI TOIVOTTAA.
SAAT KEVÄTHANKIEN KIMALTAESSA
VAUHDIN HURMASSA VILLETÄÄ.
ANNA SUKSIEN LUISTAA JA - YÖN SAAPUESSA
VOIT KÄMPÄSSÄ LEVÄHTÄÄ.
4. SÄ LÄHDE, YSTÄVÄ, SEIKKAILULLE
SINILAINELLE KEINUMAAN.
ON KANOOTTI TUTTU KAI SULLE,
EI MUUTA KUIN MELOMAAN VAAN.
MELAN KÄRJESSÄ TIMANTTEIN LAILLA
VESIPISARAT KIMMELTÄÄ.
EI SADEKAAN HAITTAA, KUN NÄIN MATKAA TAITTAA
JA KARIKOT KIERRETÄÄN.
5. SÄ LÄHDE POLKEMAAN PYÖRÄTIELLE
KILOMETREJÄ AIMAISEMAAN.
KUN AURINKO PAISTAA, JA HELLE
SAA OTSASI HIKOAMAAN.
EI PATIKOITSIJIA KOSKAAN VOI TIETÄÄ
MITEN IHANA FILLARI ON.
HEITÄT REPUN VAIN SELKÄÄN – ÄLÄ VAUHTIA PELEÄÄ
JA MENO ON VERRATON.
6. SÄ LÄHDE ALPEILLE SEURAKSI MULLE
YLÖS RINTEeseen JYRKEMPÄÄN.
SIELTÄ AVAUTUU MAISEMA SULLE,
JOTA JYLHEMPÄÄ MISSÄN ET NÄÄ.
SIELLÄ KASVAVAT ALPPIEN RUUSUT
JA KUKKII MYÖS EDELWEIS.
VAIKKA KOTINI AINOAA SUOMESSA ON,
SINNE SYDÄMEIN JÄÄDÄ TAIJS.
7. MÄ LÄHDIN TOIMINTAAN TRL:N
YIKUN UNELMAA TOTEUTTAMAAN.
HÄN SYTYTTI KIPINÄN KERRAN,
SAADEN MINUTKIN INNOSTUMAAN.
KOVIN PIENELLÄ JOUKOLLA SILLOIN
ME LIIKKEELLE LÄHDETTIIN.
SE VAAHTERANLEHDESTÄ ALKOI,
VAAN MILLOIN NÄIN SUUREKSI KASVETTIIN.

HTR:n TOIMIHENKILÖT

Puheenjohtajia

Erkki Wiksten
1967-1990

Hannu Auvinen
1991-1992

Arvi Malaska
1993-2006

Esko Nieminen
2007-2010

Matti Huttunen
2011-----

Pertti Oranen TRL:n hallituksessa
2001-----

Veikko Vuorio
TRL:n taloudenh.90-luku.

Taloudenhoitajia

Anita Wiksten, Helena Nieminen, Hilkka Laitinen, Helka Nieminen,

Terttu Hämäläinen
1980-1986

Hilkka Nissinen
1987-1993

Aira Vuorio
1994-2006

Eila Oranen
2007.... edelleen

Sihteerit

Eila Oranen -70 luvulla
2007..... edelleen.

Aune Linnankoski 1995...

Kirsti Lumiala 2000-2007

Keijo Näsi 1968, Ritva Hietanen 1975..., Terttu Hämäläinen 1980...Susanna Maljanen.
Kaarina Ylimaa 1990..., Hilkka Vikman 1992

Niin se on, tätä tunnelmaa me retkeläiset kaipaamme ja tämän saaminen ei ole kalleimmasta päästä!

50-vuoteen mahtuu paljon saavutuksia, tapahtumia ja asioita, siltä osin tässä teoksessa on vain ”raapaisu” itse HTR:n historiaan. Tarkoitus on tällä sanomalla ilmaista HTR:n luonne ja vakkaamus historiaan nojaten ja muistoja vaalien.

Aika ja maailman kehitys on tehnyt tehtävänsä retkeilijänkin arkeen.

Elämme mediämaailman kuplassa ja sen armoilla.

HTR:stä löytyy kyllä vielä jäseniä jotka viihtyvät luonnossa onnellisina. Tuntuu kuin nuoret eivät oikein osaisi arvostaa luonnon antamaa rauhaa ja hyvinolon tunnetta. Toivotaan, että tulee ns. ”herätysliike” joka valaisee olotilan ja silmät, niinkuin silloin 1967.

Tällähetkellä tarvitsisimme kipeästi vetovastuuta ottavia jäseniä.

Ikäjakama jäsenissä on 70% eläkeläisiä ja 20% työikäisiä ja loput lapsia. Jäsenmäärä on 75-80 välillä. HTR:n hallitus koostuu melkein 100% eläkeläisistä.

Yksi syy varmaankin, tähän vallitsevaan tilanteeseen on tämä hektinen, tulostavoitteinen työilmapiiri, työikäisillä ei ole helppoa ja leipä on monella aika tiukassa. Se Erkki Wikstenin kohtuullisen kuppauksen aika on vain historiaa, nyt kupataan kaikkia kohtuuttomasti.

Suuren arvon annamme TRL:n hallitukselle, enenen kaikkea liiton organisaation ja toiminnan eteenpäin viejänä. TRL:n jäsenseurojen kautta HTR:n retkeilijätkin pääsevät omien retkiensä lisäksi osalliseksi toisten retkiseurojen retkistä, mökkimajoituksista, yhteisistä ystävistä ja samankaltaisesta ajattelu tavasta.

Ne lapin mökit, Varkhanmukka, Suoaskumpu, Käkälönjoki, Lätäseno ja Rihmakurun majat, kaikki aivan ihanalla ainutlaatuisella paikalla, joissa on aina hyvä olla ja puhdas ilma hengittää. Hyvät muistot kultaavat jo melkein 40 vuoden ajalta.

Ukonjoen-maja Lieksassa, on myös uskomaton keidas, Karjalan Retkeilijät yhdessä TRL:n talkooväen kanssa ovat saaneet alueen ja majoitus mahdollisuudet tosi hyväksi. Ilman ahkeria ”työmuurahaisia” asiat olisivat toisin.

Suuri kiitos myös meidän omalle retkeilijä ”perheellemme”, kaikille jäsenille! Ilman jäseniä ei olisi HTR: ää. Toivomme, että historian lehdet lisääntyvät vielä monta, monta vuotta!

